Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7343 | Miercuri 17 mai 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

ancheta economică

DUPĂ 4 LUNI, PE ȘANTIERELE CINCINALULUI

Au trecut mai bine de 4 luni din acest an. Pe majoritatea șantierelor industriale, ritmul de lucru s-a intensificat, iar realizările în perioada celor 4 luni sînt bune. Totuși, pe unele șantiere lucrările trenează. Este cazul unor obiective ale Ministerului Industriei Chimice, Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Energiei Electrice, unde în luna aprilie s-a resimțit o anumită scădere a ritmului de lucru. Ce a determinat această anomalie și cum se pot recupera rămînerile în urmă? Redăm, în pagina a III-a, concluziile unor analize întreprinse în acest sens pe cîteva șantiere industriale.

Organizațiile de partid îi dinamizează pe constructori?

Ing. GH. MARINESCU
secretar al Comitetului regional Argeș al P.C.R.

Acum, în al doilea an al cincinalului, pe teritoriul regiunii Arges se află în plină construcție marile combinate chimice de la Pitești și Rm. Vîlcea, uzina de autoturisme, fabrica de motoare electrice. Dezvoltări ample de capacități se fac la Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de produse sodice Govora; se lucrează intens la hidrocentralele Lotru și de pe Arges din aval și amonte de Vidraru. Importante investiții sînt afectate agriculturii și sectorului social-cultural.

Dat fiind acest mare volum de investiții, Comitetul regional Arges al P.C.R. urmărește pas cu pas mersul lucrărilor, luînd măsuri politice și organizatorice pentru **creșterea capacității de cuprindere și a competenței organelor și organizațiilor de partid în îndrumarea activității pe șantierele de construcții.** Ne străduim, în acest fel, să răspundem unei cerințe esențiale puse de partid, subliniată de tovarășul Nicolae Ceausescu în recentul articol publicat în „Scînteia": **„Organelor de partid nu trebuie să le fie străin nimic din ceea ce intră în sfera vieții și muncii poporului nostru; lor le revine menirea de a elabora soluții pentru dezvoltarea economică și socială a țării, de a desfășura o intensă muncă organizatorică — mobilizînd eforturile tuturor forțelor creatoare ale poporului — pentru înfăptuirea politicii de construire a socialismului, de a exercita îndrumarea și controlul asupra tuturor domeniilor de activitate".** Judecînd în lumina acestei cerințe, se poate aprecia că, într-o măsură, activitatea organelor de partid din regiune în domeniul investițiilor a dat rezultate pozitive. De pildă, Comitetul raional Slatina al P.C.R., cu regularitate a îndrumat pe șantierul de dezvoltare a uzinei de aluminiu pe cei mai buni activiști de partid, sindicat și U.T.C., acestia avînd sarcina de a sprijini direct și concret activitatea de construcție. În acest context, comitetul de partid al șantierului, cît și organizațiile de bază, și-au făcut datoria — și nu întîmplător prevederile planului pe patru luni au fost realizate și depășite.

CÎND ÎN LOC DE SPRIJIN ȘI CONTROL SE FAC VIZITE DE COMPLEZENȚĂ!

Privind realist activitatea de investiții din regiune, pe lîngă exemplele pozitive — de genul celui de la uzina de aluminiu din Slatina — mai stărue altele, situate la un pol opus. „Coexistența" aceasta între pozitiv și negativ, cînd este vorba de investiții, **investiții care constituie o parte esențială a planului de stat,** nu ne poate mulțumi. Ea arată clar că se mențin numeroase neajunsuri pe anumite șantiere, datorită faptului că unele conduceri administrative, direcții generale, organe și organizații de partid nu acordă încă importanța cuvenită realizării la termen și ritmic a investițiilor. Totodată, se vede că nu totdeauna noi am reușit să stăpînim activitatea de investiții, că se mai recurge la procedee greșite în acțiunea de control de partid asupra conducerilor administrative, vizîndu-se nu de puține ori o achitare de sarcini mai mult din punct de vedere „cantitativ". Practic, în cele 4 luni, pe unul și același șantier au fost trimise de către diferite organe centrale și ministere, în mod repetat și la intervale scurte, diverse colective, care uneori s-au suprapus. Avînd doar ca obiectiv „cantitatea de informații", **anumite colective s-au limitat la a constata,** fără să caute să adîncească cunoașterea cauzelor neîndeplinirii sarcinilor de plan.

De multe ori, **lipsite de eficiență au fost vizitele care au avut mai mult un caracter de informare sau de complezență ale unor cadre cu funcții de răspundere din conducerea ministerelor, iar unii secretari ai comitetelor raionale și orășenești de partid nu au sesizat și reținut principalele probleme ce condiționau buna desfășurare a activității pe șantiere.** Ce urmări pozitive poate avea deplasarea secretarului cu probleme economice de la Comitetul orășenesc Rm. Vîlcea al P.C.R., care deși a vizitat adeseori șantierele combinatului chimic din această localitate nu a „coborît" niciodată la nivelul organizațiilor de partid de la punctele și locurile de muncă? De fapt, nici primul secretar de aici nu a „găsit" timp să participe — în primele luni ale anului — la vreo ședință a comitetului de partid al șantierului. O insuficientă preocupare pentru cunoașterea și rezolvarea operativă a deficiențelor de pe șantiere a dovedit și Comitetul orășenesc Pitești al P.C.R., care, deși pe această temă a ținut chiar o plenară, totuși nu a reușit să investigheze aprofundat cauzele folosirii cu indici scăzuți a utilajelor, mecanismelor, mijloacelor de transport și a timpului de lucru. Din păcate, un asemenea mod de lucru mai există și la unii activiști ai secției economice a Comitetului regional Argeș al P.C.R. Ei se deplasează cu regularitate pe șantierele

(Continuare în pag. a III-a)

opinii

INVIDIA

de Sînziana POP

La propriu și la figurat invidia e activă. Lucrează mărunt și sigur, o receptezi ca pe o maladie, o adevărată îmbolnăvire a organismului. Și — în unele cazuri — se comunică. Într-un spital al sentimentelor ar fi încartiruită la contagioși.

Semnalmentele sînt distincte și arhicunoscute. Mai adesea pe figură apare un zîmbet chinuit, un zîmbet care s-ar vrea de aprobare; o ciudată curiozitate amabilă izvorăște — și mai ales acele serii de cuvinte însoțitoare, cuvinte de aprobare și care ascund greu lovitura repercutată pe dedesubt. Pentru că doare. O veste despre binele celuilalt se recepteaza și așa, uneori, din păcate:

A. Plec pentru studii de specializare.

B. Ce vorbești? Mă bucur foarte mult. Cît timp?

A. Doi ani.

B. Doi ani? Formidabil. Cum ai reușit?

A. Bine. În general mi-am văzut de treabă.

B. Haida de, treaba asta o cunoaștem noi.

A. Cum adică?

B. Hai, mă, ce dracu, vinzi pepeni la grădinar? În orice caz îți doresc succes foarte mult. Mă bucur, să știi; mă bucur pentru tine.

Peste foarte scurt timp.

B. Știi cu cine m-am întîlnit?

C. ?!

B. Cu A.

C. Ce vorbești domnule, nu l-am mai văzut de-o viață. Ce mai face?

B. Ce face? Nemaipomenit face, ascultă ce-ți spun. Lucrează tare.

C. Ce vorbești?

B. Fii atent, zice: „Plec la studii de specializare".

C. Hai, mă, că ăsta era bătat bun. Muncitor.

B. A zis cineva altfel? Bătat bun, muncitor. Foarte muncitor; Da' știi cît stă?

C. Cît?

B. Hai, zi așa, o cifră.

C. Nu știu, o lună, două luni...

B. Două luni? Doi ani, domnule. Doi ani.

C. Doi ani? Formidabil. Cum a făcut?

B Ei vezi, păi asta-i. Cum a făcut? Asta l-am întrebat și eu.

C. Și ce ți-a răspuns?

B „În general mi-am văzut de treabă".

C. Cum, mă?

(Continuare în pag. a II-a)

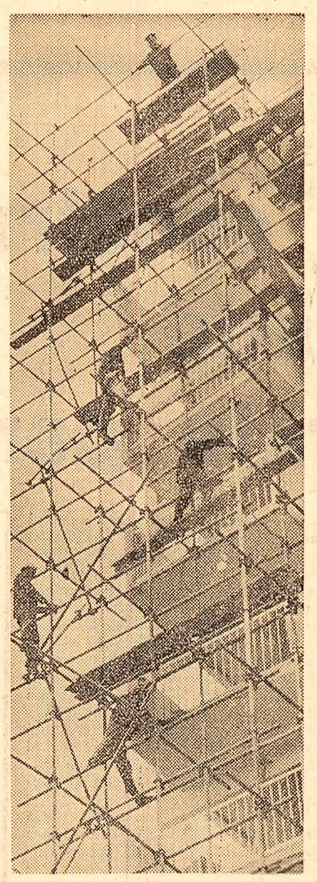

Etajele Capitalei...
Foto: **R. Costin**

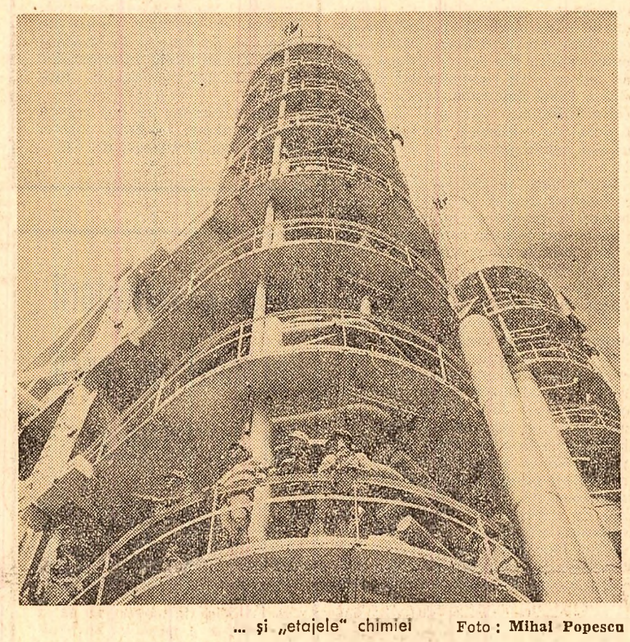

... și „etajele" chimiei Foto: **Mihai Popescu**

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Iran

TEHERAN 16. — Trimișii speciali Agerpres Ion Găleteanu și Victor Stamate transmit: Marți dimineața, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, împreună cu persoanele oficiale române care-l însoțesc au continuat vizita în orașul Ispahan.

Dimineața, oaspeții s-au îndreptat spre Piața Șah, din centrul orașului. Pe întregul traseu de la reședință pînă la Piața Șah mii de locuitori ai orașului, în special tineri, au venit să-i salute pe oaspeți, presărînd flori în calea lor. Cîntecele, uralele și aplauzele au răsunat din nou pe străzile orașului.

Ansamblul arhitectural al Pieței Șah, cuprinzînd monumente remarcabile ca palatul Ali Quapu, moscheile Șah și Șeic Lotfolah, a fost construit în timpul domniei șahului Abbas I cel Mare și reprezintă o capodoperă a arhitecturii și picturii persane din secolul al XVI-lea. Vizitînd palatul Ali Quapu, oaspeții români sînt conduși pe sub mari portaluri îmbrăcate în marmură, cu plăci de faianță colorată. În interior se vizitează marea sală a tronului, decorată cu miniaturi și picturi murale, terasa de la ultimul etaj, de unde se deschide o largă panoramă a orașului și împrejurimilor sale. În continuare se vizitează moscheile Șah și Șeic Lotfolah. Fiecare din aceste moschei reprezintă o încununare a arhitecturii și artei plastice persane.

Continuîndu-și vizita prin orașul Ispahan, oaspeții români s-au oprit la muzeul artizanatului, care grupează nenumărate opere de artă, în special miniaturi care reprezintă cele mai caracteristice tradiții ale artizanatului persan. Sînt prezentate aici renumitele covoare de Ispahan, ceramică de artă, mobilă cu încrustații, obiecte din metale prețioase cizelate cu deosebită migală.

În cursul aceleiași zile, oaspeții români au părăsit Ispahanul, plecînd spre Teheran. Pe aeroport, președintele Consiliului de Stat a fost condus de guvernatorul general al Ispahanului, ing. Ebrahim Parsa, primarul orașului Ispahan, general de brigadă Hassan Vahdanian, și de alte persoane oficiale civile și militare locale, precum și de un mare număr de locuitori. La aeroport, o unitate militară a fost aliniată pentru onor. Au fost intonate imnurile de stat ale României și Iranului. Luîndu-și rămas bun de la guvernatorul provinciei și de la locuitorii orașului Ispahan, președintele Consiliului de Stat a mulțumit pentru călduroasa primire și a urat locuitorilor multă sănătate și prosperitate.

La cererea postului de radio, președintele Consiliului de Stat a acordat un interviu, în cadrul căruia a împărtășit impresii din vizita la Ispahan.

În timpul vizitei la Ispahan, oaspeții români au fost însoțiți de ministrul Kachfia Mahmuth, Loghman Adham, mare maestru de ceremonii al Casei Imperiale, Soltan Hossein Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, și de alte persoane oficiale iraniene. La vizită au participat, de asemenea, Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran, și alți membri ai ambasadei.

Marți după-amiază, oaspeții români, însoțiți de ministrul economiei, Alinaghi Alikhani, și de alte persoane oficiale iraniene, au vizitat fabrica de anvelope din Teheran. Aceasta este o întreprindere modernă — construită în anul 1965 — fiind înzestrată cu utilaj de înaltă tehnicitate. Procesul de producție este aproape în întregime automatizat. În prezent, aici se produc anual 300 000 de anvelope și camerele de aer respective — pentru autoturisme, camioane și tractoare. Întreaga producție a fabricii este destinată satisfacerii necesităților interne ale Iranului.

În timpul vizitării uzinei, oaspeții români au urmărit întregul proces de producție. Președintele Consiliului de Stat s-a întreținut îndeaproape cu inginerii, tehnicienii și muncitorii, în legătură cu eficiența economică, nivelul de calificare și perfecționare a cadrelor.

Au fost vizitate, de asemenea, centrala uzinei și laboratorul uzinal. Pretutindeni, muncitorii și tehnicienii uzinei au salutat călduros pe oaspeții români.

La încheierea vizitei, între oaspeții români și conducătorii fabricii de anvelope a avut loc o convorbire cu privire la posibilitățile de dezvoltare a întreprinderii. Autoritățile iraniene intenționează ca într-un viitor apropiat să înceapă construirea unei fabrici moderne de cauciuc, a unei fabrici de negru de fum și a unei fabrici de fire de cord. Președintele Consiliului de Stat a subliniat că între industriile petrochimice iraniană și română se poate realiza o largă cooperare în cele mai diferite domenii de activitate.

La încheierea vizitei, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a semnat în cartea de onoare a întreprinderii, a mulțumit muncitorilor și specialiștilor pentru calda ospitalitate și le-a urat noi succese.

ECOURI

statul

„De ce să plătească și nu vinovatul?"

Intrebarea — care a dat titlul anchetei publicate în „Scînteia" nr. 7287 — a revenit, sub o formă sau alta, în numeroase scrisori primite în ultimul timp la redacție. Cei care o pun semnalează și alte cazuri în care un anumit prejudiciu material adus întreprinderii de către un salariat, sau de mai mulți, este suportat de către stat, de colectivitate. Scrisorile respective reflectă grija oamenilor pentru avutul obștesc și în același timp lasă să se vadă indignarea față de cei care, pe diverse căi, încearcă să treacă o anumită pagubă, provocată de incompetență, dezinteres sau rea credință, în contul statului.

PRIMATUL INTERESELOR PERSONALE

„Mă declar nesatisfăcut de rezultatul cercetărilor, mai ales că am ajuns la concluzia că era mai bine să-mi văd de treburile mele, deoarece totul a rămas ca înainte".

Așa se încheia a doua scrisoare primită în decurs de cîteva săptămîni de la **Ioncl Necșulescu.** Ce se întîmplase? Să-i dăm cuvîntul:

„În vara lui '66, Întreprinderea de industrie locală raională Sf. Gheorghe a achiziționat de la O.R.A.D.-Brașov o cantitate de curele. Făcînd comanda, tehnicianul Alexandru Szilagyi și șeful serviciului aprovizionare, Valeriu Șerban, au comis o greșeală flagrantă: în loc de „bucăți" (22) au cerut „tone" (0,022 t !), la dimensiunile 165×32×4 mm, în loc de 1650×32×4 mm. Eroarea a dus la aprovizionarea întreprinderii cu o cantitate de curele cu mult peste necesarul producției, în timp ce dimensiunile le făceau complet neîntrebuințabile.

Pentru a recupera paguba, conducerea întreprinderii a hotărît imputarea sumei de 3 920,40 lei lui V. Șerban, iar diferența de prejudiciu lui Al. Szilagyi. Acesta din urmă, recunoscîndu-și vina, a achitat pe loc partea ce-i revenea. V. Șerban, nemulțumit de sancțiune, a înaintat tribunalului o contestație, care i-a fost admisă, pe baza unei adrese eliberate de ing. șef Albert Vancsa și de șeful serviciului tehnic, Francisc Toth. În ea se arăta că întreprinderea a început să fabrice leagăne suspendate, folosind tocmai curelele în cauză. Dintr-un... condei, curelele deveniseră utilizabile. Deci, prejudiciul nu mai exista și Valeriu Șerban a fost absolvit de plata celor aproape patru mii de lei. Metamorfoza a fost posibilă deoarece păgubașul avea „prieteni". Ei nu s-au dat înapoi de la un fals, deoarece nu plăteau din propriul buzunar. O greșeală s-a transformat în minciună, care la rîndul ei a devenit pagubă pentru stat.

Tribulațiile acestea au fost posibile datorită „ghemului" intereselor personale. Se poate spune că neplătind banii, Șerban **și-a însușit** suma respectivă din punga întreprinderii; **sub ochii conducerii,** care în ultimă instanță a semnat un act fals. În el se specifica producerea unor obiecte a căror documentație nu fusese însă aprobată. De acest lucru trebuia să știe în primul rînd directorul Andrei Molnar cînd a semnat... transferul pagubei. Nu s-a întîmplat așa: actul ticluit de inginerul șef Albert Vancsa și de șeful serviciului tehnic, Francisc Toth, a fost contrasemnat cu multă ușurință de director și serviciul de contabilitate, fără să se studieze cu simț de răspundere posibilitatea realizării noului produs. Din

(Continuare în pag. a II-a)

Comorile bibliotecii „Batthyaneum" din Alba Iulia

Restaurată recent, vestita bibliotecă „Batthyaneum" din Alba Iulia dispune în prezent de peste 56 000 de cărți, manuscrise documentare și științifice, unele rare sau unice în lume. Numeroși oameni de știință din țară și de peste hotare cercetează aici faimoasele cărți cu coperți de lemn, legate cu lanțuri la pupitre, celebrele manuscrise „Codex Aureus" și „Codex Burgund", care constituie creații de mare valoare. Stîrnesc interes pentru vizitatorii străini și din țară „Psaltirea cu calendar pe 150 de ani", copia pe pergament a epistolelor lui Horațiu „Mărgăritare", traduse și tipărite la 1691 de logofătul Radu Greceanu, și altele.

(Agerpres)

Sporesc aderenții colaborării intereuropene

Elementele pozitive semnalate în ultima vreme în situația politică din Europa, ca rezultat al tendințelor crescînde de apropiere și cooperare între țările continentului, indiferent de orînduirea lor socială, au făcut obiectul unui șir de aprecieri favorabile ale unor proeminente personalități politice din Occident. „În ultimii ani — constata premierul danez Otto Krag — se înregistrează o destindere treptată a încordării dintre Est și Vest", în timp ce ministrul de externe al Suediei, T. Nilsson, releva recent „tendințele spre dezvoltarea înțelegerii reciproce și a contactelor dintre țările răsăritene și apusene, tendințe care au devenit mai vizibile și au introdus trăsături pozitive în tabloul Europei contemporane". Expunînd în Adunarea Națională a Franței programul politicii externe a guvernului, premierul G. Pompidou a vorbit despre intenția Parisului de a continua eforturile spre apropierea de țările socialiste, „apropiere conformă nu numai cu propriile interese ale Franței și cu unele vechi tradiții, dar și cu dezvoltarea unei politici de destindere reală, necesară pentru soluționarea pașnică a problemelor europene".

Sînt aprecieri realiste, care scot în evidență cerința obiectivă actuală a dezvoltării relațiilor intereuropene, corespunzătoare cu voința și interesele celor mai largi mase și cercuri ale opiniei publice din țările respective.

O retrospectivă a primelor luni ale acestui an detașează din fluxul evenimentelor numeroase fapte care vădesc întărirea acestui proces, dezvoltarea ascendentă a raporturilor de colaborare multilaterală între state europene cu orînduiri social-politice diferite. Zi de zi sînt consemnate în presa internațională vizite reciproce ale unor delegații oficiale, ale unor oameni de stat sau reprezentanți ai vieții economice, încheierea de acorduri privind extinderea schimburilor comerciale sau a colaborării tehnico-științifice și culturale, realizarea de convenții și înțelegeri de cooperare în producție etc.

Altădată discontinuă și cu totul sub nivelul cerințelor și posibilităților, circulația de valori materiale și spirituale între țările socialiste și cele capitaliste devine tot mai vie. Să ne referim la dinamica schimburilor comerciale din ultima vreme dintre țările din estul și din vestul continentului, așa cum este schițată de Comisia economică a O.N.U. pentru Europa. În anul 1966, volumul global valoric al importurilor occidentale din statele răsăritene a crescut cu 12 la sută în comparație cu anul precedent, iar exporturile către acestea cu 11 la sută. Unele state din Vest au văzut în acest sens o atitudine deosebit de dinamică. Franța, de pildă, și-a sporit în 1966 volumul de produse exportate în Est cu 28,6 la sută față de 1965, iar al celor importate cu 27,8 la sută. Statisticile oficiale evidențiază creșteri similare în comerțul dintre Elveția, R.F.G., Italia, Suedia și țările socialiste.

Caracterul rodnic al acestor schimburi stimulează tot mai largi

Nicolae POPOVICI

(Continuare în pag. a V-a)

Telegrame

Cu prilejul zilei naționale a regatului Laos, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a trimis o telegramă de felicitare regelui Laosului, Sri Savang Vatthana. În răspunsul său, regele Laosului a transmis mulțumiri pentru felicitările adresate.

ÎN ZIARUL DE AZI: ■ Faptul divers ■ Cluj: Stadiul construcțiilor de locuințe proprietate personală ■ Foileton: Operația n-a reușit ■ Puncte de vedere — Criterii științifice ale manualului universitar ■ Cronica cinematografică — „Spartacus" ■ Elemente de economie editorială neglijate ■ Anul turistic internațional în România — Un bogat program sportiv la dispoziția oaspeților

FAPTUL DIVERS

Movila ideilor

Edilii se gîndiseră să construiască în cartierul bucureștean Balta Albă un restaurant deosebit, pe o movilă. Dar movilă n-aveau. Și atunci, sub impulsul primei idei, au hotărît: „aducem la un loc tot pămîntul dislocat de la fundațiile blocurilor". Și cînd movila a fost gata (circa 500 000 m.c. !) a venit o altă idee, mai tînără și le-a zis șăgalnic edililor: „Un restaurant, sus ! Nu face, dragii mei. E obositor urcușul". Iar dumnealor, foarte curtenitori cu ideile mofturoase și costisitoare (are Balta Albă pește !) au adus excavatoarele. De cîteva zile mută movila. N-ar fi exclus ca în zelul lor să lase în urmă, de astă dată, o groapă. Pentru un restaurant subteran. E mai intim: nu-i vede nimeni cum cochetează cu ideile !

A născut în avion

Pilotul Mihai Ungureanu, de la Aviasan Iași, aștepta să plece în cea de-a 5000-a oră de zbor. Un jubileu. Cu ce va coincide ? I s-a comunicat telefonic: „La Andrieșeni, Tesoi Maria, în vîrstă de 26 de ani, gravidă în a 9-a lună, are o gravă hemoragie". Pilotul, însoțit de sora Ana Maftei, a decolat. 70 km. în 17 minute. La întoarcere, zborul a durat și mai puțin. Dar nașterea s-a produs totuși în timpul zborului. Mama și noul născut — o fetiță — au fost internate la maternitatea din Iași. Sînt sănătoase. Cum îi puneți numele: Rîndunica ?

Lapsus ?

În urmă cu 12 ani, Leonte Dragoș (str. Călărași 51 București) era fierar-betonist pe un șantier al Trustului regional de construcții locale Brașov. Voia să învețe, să devină arhitect. Colegii de muncă, conducerea trustului l-au ajutat. A fost trimis mai întîi la o școală de maiștri la Sibiu. Apoi la Institutul de arhitectură din Capitală. Lunar primea de la T.R.C.L.-Brașov bursă (750 lei). Anul trecut, ajuns arhitect, Leonte Dragoș a „uitat" obligațiile sale față de cei care l-au trimis la studii. În loc să se întoarcă la Brașov (conform contractului încheiat cu întreprinderea) proaspătul arhitect s-a aranjat undeva în Capitală. T.R.C.L. Brașov nu a uitat însă că — pentru ca el să devină arhitect — a cheltuit 54 000 lei. O datorie de care arh. Dragoș nu va fi absolvit. De aceea, în calculele sale nu trebuie să excludă acest element. Proiectele altfel clădite s-ar dărîma. Și e dureros pentru un arhitect să nu-și vadă proiectele realizate.

Ca între vecini

În 1965 la G.A.S. Cenei (Banat) au rămas în stoc sute de tone paie de grîu. Întreaga cantitate a vîndut-o astfel: G.A.S. Sacalaz 500 tone, G.A.S. Bercsaul Mare 150 tone (ambele gospodării ția de Trustul Gostat Timișoara). Paiele însă au rămas pe loc la vînzător și au putrezit. Deseori cumpărătorii au fost invitați: „Fraților, ridicați-vă marfa". Zadarnic. Se vede treaba că nu au nevoie de paie (deși le-au plătit cu 130 000 lei). De ce le-au cumpărat ? Ca să aibă cu ce face culcuș risipei.

Martor mincinos

La Tribunalul din Tg. Ocna se judeca un proces de violare de domiciliu. Inculpatul, Constantin Melinte, protesta: „N-am violat nici un fel de domiciliu, nici nu eram în comună, am martor". Iar „martorul" Ignat Tuțuianu a declarat în instanță, juruind: „Nu era în comună, don' judecător, să n-apuc să mai plec de-aici dacă mint !". Și n-a mai plecat. Consecvent, a rămas lîngă inculpat, timp de un an, pentru mărturie mincinoasă.

De unde se vede că fiecare pasăre pe limba ei piere.

Succesiune

Anul trecut Stelian Andreescu, șeful secției de fabricarea lumînărilor de la combinatul de industrie locală Cîmpina, a fost arestat pentru delapidare. În locul său a fost numit Vladimir Palief. Acesta i-a urmat nu numai în post dar și în năravuri. Ba l-a succedat și în modul de lucru. A delapidat 63 000 lei. V. Palief a fost și el arestat. Nu se putea altfel. Și-au căutat-o cu lumînarea.

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

CLUJ:

Stadiul construcțiilor de locuințe proprietate personală

Activitatea de construcții de locuințe proprietate personală la Cluj este tot mai bogată. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la sprijinirea cetățenilor de la orașe pentru a-și construi asemenea locuințe a avut un larg ecou, iar numărul mare al celor care s-au înscris, au încheiat contracte, au depus bani sau asaltează continuu cu întrebări atestă oportunitatea acestei măsuri. În graiul cifrelor, situația este următoarea: pînă acum s-au înregistrat circa 600 de cereri, din care aproape 400 pentru apartamente în blocuri, 112 pentru vile și 78 case individuale — acestea din urmă în orașele din regiune. Solicitanții au depus avansuri în valoare de 17 228 000 lei. Sînt în execuție 239 de apartamente convenționale și există asigurat front de lucru în anul viitor pentru circa 3 000 m p suprafață locuibilă, din care jumătate a și fost acoperită cu documentații. Pînă la sfîrșitul acestui trimestru, 72 de familii vor intra în apartamentele proprii, în blocuri cu un grad de confort ridicat, cu finisaje interioare și exterioare plăcute, cu izolație fonică perfectă, unele cu garaje etc., așa cum și le-a comandat fiecare.

Totuși, trebuie arătat că primele apartamente vor fi terminate abia la mijlocul anului, deși o parte din cereri au fost depuse anul trecut. De ce ? Treburile au mers mai anevoios din pricina amplasamentelor. S-a optat, în unele cazuri, pentru terenuri care nu erau libere din punct de vedere juridic, ceea ce a pricinuit renunțarea deocamdată la unele proiecte și întîrzierea altora. Lucrările de construcție au început cu întîrziere și din lipsa documentațiilor, pe șantiere a lucrat un număr insuficient de oameni.

Analizînd situația, biroul comitetului regional de partid a indicat măsurile necesare și a cerut comitetului executiv al sfatului popular regional să acționeze urgent pentru îmbunătățirea ritmului de construcție. Și, într-adevăr, în ultima vreme se face simțită o anumită schimbare. Colectivul pentru depistarea amplasamentelor a lucrat mai intens, rezolvînd în scurt timp amplasarea a circa 500 de apartamente prevăzute pentru anul viitor. Unele construcții, de exemplu, se vor ridica aproape de parcul sportiv al Universității, altele în noul cartier Gheorghieni, unde există condiții bune de racordare la rețelele de utilități și mijloace mai rapide de construcție. Aici și costurile sînt mai scăzute: al unui apartament de două camere, de exemplu, cu 10—15 000 lei. Soluțiile sînt deci convenabile și pentru cetățeni.

Pe șantiere a fost mărit numărul muncitorilor calificați, se organizează lucrul în două schimburi, s-a asigurat o aprovizionare ritmică cu materiale de bună calitate. Săptămînal, constructorii și proiectanții se întîlnesc cu proprietarii viitoarelor apartamente, discutînd eventualele modificări dorite de aceștia. Îndrumarea și controlul calității lucrărilor au fost încredințate unui colectiv de ingineri și tehnicieni, condus de un inginer șef adjunct al Trustului regional de construcții. La comitetul executiv al sfatului popular regional se analizează decadal mersul lucrărilor și problemele ce se cer rezolvate.

Practica acestor construcții ridică însă și unele aspecte care ar merita să fie revăzute. Bunăoară, perioada de la întocmirea documentației și pînă la deschiderea finanțării durează uneori 3—4 luni, mai ales dacă se ivesc și divergențe; se acordă constructorului 30 de zile pentru verificarea documentației, alte zeci de zile pentru discuțiile cu proiectantul, termene de conciliere etc., cînd toate acestea s-ar putea rezolva mai operativ, după cum ne spunea chiar contabilul șef al oficiului, **Pavel Bajureanu.** Inginerul **Nicolae Cristescu,** directorul Trustului regional de construcții, ne-a informat că sînt lucrări prevăzute a se termina în acest an, dar la care încă nu sînt lămurite unele detalii. La alte blocuri se lucrează fără să fie deschisă finanțarea, din pricină că nu au fost obținute toate formele cerute de bancă.

Am lăsat la urmă problema informării cetățenilor. Ușa oficiului din Cluj este deschisă zilnic de mulți cetățeni. Ei găsesc aici planșe, li se arată proiecte, schițe, li se vorbește despre terenurile unde se poate construi. Șeful oficiului, inginerul principal, contabilul șef, răspund întrebărilor cu amabilitate. Totuși, față de cerințele mari, față de pretențiile unui oraș cum este Clujul, munca de informare este insuficientă. „În viitor, ne gîndim să organizăm o mică expoziție cu proiecte, machete, liste de amplasamente, extrase din instrucțiunile de aplicare etc. care să stea la dispoziția cetățenilor" — ne-a spus inginerul **Ioan Mariș,** șeful oficiului. Într-adevăr, cu cît solicitările sînt mai mari, cu atît mijloacele de informare trebuie să fie mai operative, mai precise. Asemenea măsuri trebuie luate urgent și în orașele regiunii, asigurîndu-se, concomitent, un ritm de lucru susținut pe șantiere și un nivel calitativ din ce în ce mai înalt al tuturor lucrărilor.

AL. MUREȘAN
corespondentul „Scînteii"

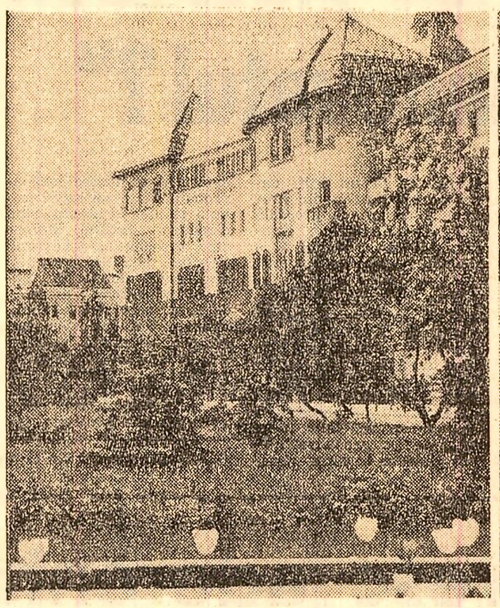

Tîrgu Mureș. În centrul orașului: flori, Pe aleea Carpați... bolovani. De ce?

Foto: S. Cristian

Noi tipuri de mobilier comercial

Mai toți gospodarii unităților comerciale sînt preocupați de împrospătarea și modernizarea aspectului magazinelor prin schimbarea mobilierului. Întreprinderea de industrie locală „Băimăreana" din Baia Mare execută mobilier comercial pentru unitățile de orice profil. Noile tipuri prezentate de creatorii acestei întreprinderi au o linie modernă, în pas cu ultimele creații ale genului, în țară și în străinătate, cu cerințele interioarelor unor unități comerciale moderne.

Cei interesați se pot adresa întreprinderii la Baia Mare, str. Mihai Eminescu, nr. 63.

Pentru vizitatorii grădinii de vară de la Săftica

Braseria și grădina de vară Săftica, situată la km 22, pe șoseaua București—Ploiești, constituie unul dintre locurile de popas pentru turiști. În prezent, spațiul grădinii de vară se dalcază cu plăci de mozaic, iar locul de parcare a mașinilor se betonează. Cu toate acestea, atît braseria cît și grădina de vară funcționează permanent. În toate zilele, parcarea mașinilor se poate face în bune condiții.

TRICOTAJE PENTRU COPII

Fabrica de tricotaje „Someșul" din Cluj este cunoscută de cumpărători pentru bunul gust și atenția cu care sînt executate articolele pentru copii ce poartă marca acestei întreprinderi.

În prezent, magazinele și raioanele de specialitate oferă o gamă bogată de tricotaje pentru copii de diferite vîrste, produse ale fabricii clujene: ursulețe și jachete cu bonete din fire de bumbac pentru copii între 6 luni și doi ani, în culorile adecvate acestor vîrste, veste, jachete, pulovere, scampolouri, rochițe, salopete de joc și altele, în culori și modele dintre cele mai variate, potrivite cu gusturi dintre cele mai diferite, pentru copii de toate vîrstele. Coloritul viu, combinațiile de nuanțe și garniturile bine alese dau produselor fabricii „Someșul" acea notă specifică îmbrăcămintii pentru copii.

Pe lîngă articolele destinate celor mici, fabrica „Someșul" mai produce și diferite modele de jachete și pulovere pentru femei, în diferite culori și în gama corespunzătoare de mărimi.

foileton de Nicuță TĂNASE

OPERAȚIA N-A REUȘIT

— Dumneata ce ai ?

— Băiat.

— Am vrut să te întreb ce ai...

— A... Pînă acum n-am nimic, dar strîng bani pentru o balenă.

— Balenă ?

— Balenă.

— Sindrom astenic ?

— Nu cunosc mărcile. Balenă, pur și simplu.

— Aha. Și ce faci cu balena ?

— Călătorii. Am la dispoziție pîrîie, rîie... Ah gramatica ! Pîrîuri, rîuri. Avem Dîmbovița, Dunărea, Marea Neagră. Aș vrea să am o balenă albastră. Mi-a promis cineva că...

— Ajunge, am înțeles... Spune-mi, te rog, ce părere ai despre mine. Arăt a mort ?

— Vrei să te ridici puțin în picioare ?... Nu pari, dar semeni cu un bunic al meu care a murit la Rovine.

— Sînt mort, domnule.

— Se poate. Eu am o memorie colosală și nu-mi aduc aminte să fi contrazis vreodată un mort.

— Îți place ?

— Ce anume ?

— Faptul că sînt mort.

— Mă distrează. De ce-ai murit ?

— Aici am vrut să te aduc. Eu sînt sănătos tun. Umple-mi te rog paharul. Eu nu sînt mort. Un moment. Tudore ? Vino frate că am găsit aici un om simpatic. Cît dansează dumnealor, femeile, vino să mai discutăm.

— Cine e Tudor care vine lîngă noi ?

— Unul căruia i s-au amputat ieri ambele picioare.

— Dar văd că vine spre noi cu picioarele lui.

— Nu-l lua în serios... Îmi dai voie să fac prezentările ? Tudor, vecinul meu, și dumnealui, dragă Tudore, e un nebun.

— Poftim ?

— Un nebun.

— Care va să zică vor sta de vorbă un nebun, un mort și un olog.

— Cînd vi s-au amputat picioarele ?

— Mie ?

— Păi nu sînteți dumneavoastră cel fără picioare ?

— Ba da. Știți ce rugăminte am, să mă lăsați să fac un dans cu mireasa... De cînd sînteți nebun ? Pentru cîte zile ? Mă întorc imediat. Mortule, te rog, întreține-l.

— Stai dragul meu nebun, că mai avem un invitat cu același diagnostic ca al dumitale... Costele ?

— Cine-i acest Costel care vine ?

— Coleg cu ginerele. Un nebun foarte simpatic. Ascultă-l.

— Vă salută Mauriciu de Saxa, mareșal francez, unul dintre cei mai destoinici căpitani ai secolului XVIII. Sînt născut în anul 1696 și am murit în 1750... Pe dumneata te cunosc. Ești mortul. Dinsul cine-i ?

— E unul care și-a comandat o balenă albastră.

— Aha... joacă tare, o nebunie modernă. Cine ești domnule ? Ai certificat ? Hai să jucăm cu certificatele pe masă.

— N-am. N-am nici un fel de certificat.

— Îți dă retroactiv ?

— Ce ? Ce să-mi dea retroactiv ?

— Certificat medical. Trebuie să te refaci după nuntă. Certificat de boală.

— Care boală ?

— Scuză-mă puțin, dă-mi voie să fac oficiul de gazdă. Iată că vine unul care a fost înțepat de-o albină... George s-a aranjat ? Ai făcut rost de certificat medical ?...

Innebunit de conversația incoerentă avută cu mortul, cu ologul, cu nebunul, m-am dus la miri. Am stat de vorbă cu ei. M-am întors la masa mea, am luat o sticlă STAS-1683 și mi-am dat cu ea în cap cît am putut de tare. Apoi...

Va urma

. . . . . .

Urmare

M-am trezit. Eram pe o masă de operație. În jurul meu oameni în alb. Unul din ei m-a întrebat.

— Ce ți s-a întîmplat ?

— Am fost la o nuntă. S-a căsătorit Ionescu Dumitru cu Elena Ploscaru, ambii salariați la fabrica de țigarete București.

— Și ?

— A fost o nuntă a certificatelor medicale.

— Cum adică ?

— Ginerele avea certificat medical pe trei zile. Precum că e bolnav de inflamație acută a căilor respiratorii. Mireasa avea și ea certificat medical. Invitata Elena Țețu — și ea certificat medical. Invitata Ana Bădescu la fel, invitata Ana Grozea așijderea. Și așa mai departe. Unul a venit cu o adeverință că e mort. Probabil că nu i s-a dat de boală. Și a vrut să participe și el la nuntă. Altul...

Am auzit ca prin vis.

— Trecem la operație.

Mi-au făcut-o. Au vrut să-mi scoată din cap, (nu cioburile sticlei) ideea că unii medici iau prea ușor... pardon, dau prea ușor certificate medicale. N-au putut să-mi scoată asta din cap. Așa că... operația n-a reușit.

Invidia

(Urmare din pag. I)

B. Cum ai auzit.

C. Domnule, ce se mai învîrt pe lumea asta unii.

Și nu știu peste cît alt timp:

X. A plecat A la specializare. Știai ?

Y. De plecat a plecat el, dar să-l văd cum o să se-ntoarcă.

În societățile fundamentate pe inegalitatea stărilor sociale se creează adeseori condiții inegale de dezvoltare, de fapt condiții de o singură parte. Nu se mai vorbește despre o selecție a valorilor ci despre impunerea lor — invidia în acest caz reprezentînd mai ales o formă de neacceptare.

În condițiile societății noastre actuale șansele afirmării indivizilor care o compun sînt însă egale. Ne aflăm cu toții în fața aceluiași start care, o dată luat — peste cîtva timp se vor alege fruntașii. Și codașii. Și, totuși, există **cauze** — dacă vrem să le spunem așa — ale invidiei: sesizarea unor inegalități de progres în ierarhia socială, stabilirea unor diferențe de valoare în ce privește locul de muncă pe care ai reușit să-l ocupi după eforturi susținute sau prin lipsă de efort, gradul de civilizație socialistă la care ai izbîndit să te ridici ca urmare a **străduinței muncii,** gradul de cultură pe care ai izbîndit să-l cucerești ca urmare a **străduinței inteligenței.** În această competiție nu există favoriți, sau dacă există, favorurile sînt cîștigate prin muncă cinstită, prin același efort necesar cerut tuturor, dar dozat, alimentat mult mai consecvent în cazul cîștigătorilor.

Ce-l împiedică pe invidios să se trateze ? Ce nu-l ajută să depășească maladia în care cele mai multe ori se complace ? Comoditatea la un moment dat, apoi, desigur neputința. E mult mai ușor să falsifici izbînda cinstită a vecinului tău, mult mai ușor să colportezi zvonuri false, mult mai ușor să execuți în necunoaștere de cauză efortul statornic al cuiva de a se realiza, decît să recunoști că el a făcut mai mult decît tine pe planul afirmării în muncă, în viața socială, că el lucrează mai mult, mai responsabil decît tine; e mult mai ușor să faci aceasta decît să începi a fi tu însuți ordonat și lucid, să-ți gîndești existența în conformitate cu mediul social, un mod de a folosi toate mijloacele la îndemînă — și ele sînt numeroase astăzi, mai numeroase ca oricînd, — pentru a evolua moral, pentru a te dezvolta armonios ca individ social.

Opinia publică tinde, e adevărat, să idealizeze biografiile ieșite din comun, „cazurile de afirmare" — și e normal; starea aceasta ține de necesitatea existenței unui erou, de statornicirea ideii de bine în exemplare reale. Dincolo de aceste „cazuri" există însă o realitate detectabilă imediat, o biografie înscrisă în coordonatele concrete ale acestui timp, ale societății pe care-o edificăm; „eroii" invidiați sînt toți oameni ai muncii, ai unei munci înțelese superior, niște dăruiți de fapt ideii de civilizație și cultură socialistă.

Invidia este o acoperire penibilă și dăunătoare a lipsei de caracter. Uneori a lașității și ipocriziei. Este o stare sedentară a conștiinței. În locul unui cîștig moral dobîndit prin efort, e un cîștig de venin dobîndit prin neactivitate. Un venin în stare latentă. În condiții prielnice din el izbucnește acel tip de raporturi sociale imorale denumite zvonuri, bîrfă, calomnie.

Din păcate, tentația noastră de a considera invidia este în unele cazuri, ușoară: o glumă, persiflare, în literatură tipul invidiosului este mai adeseori caricat, se contează deci pe efectul curativ al rîsului. Sensurile invidiei sînt însă grave. Acest refuz de a te încadra în ritmul normal de dezvoltare a generației, a categoriei profesionale, a categoriei sociale căreia îi aparții, această nefolosire a mijloacelor pe care le ai la îndemînă, mijloace de muncă și de cultură, această ignorare a epocii, a pulsului rapid de dezvoltare socială în care ne-am încadrat, se traduce nu numai ca o tară morală, dar ca o epidemie periculoasă și de care trebuie să ne ferim. Și, pe care trebuie s-o izolăm, s-o eradicăm, supunînd-o, — acolo unde o întîlnim — focului purificator al opiniei publice hotărîte.

„De ce să plătească statul și nu vinovatul ?"

(Urmare din pag. I)

toată această încurcătură cel cîștigat este V. Serban; instituția a pierdut; dar nu numai cele patru mii de lei; întreprinderea suportă o pierdere mult mai mare — morală. În atari situații se creează o optică strîmbă a celor porniți să se strecoare din fața legii. Pentru ei nu mai există echitate, nu mai există răspundere față de propriile acțiuni. Acești oameni încep să creadă că este de-ajuns „să ai pile", relații, să reușești să te blindezi cu o semnătură pe un act și orice faptă păgubitoare poate să fie suportată de stat, de colectivitate.»

Eu sînt membru în comitetul sindicatului și am participat la anchetarea cazului în discuție. Mi-am spus punctul de vedere, dar nu am fost luat în seamă. Mă întreb: oare falsul s-a mascat atît de bine încît poate trece drept adevăr ? Participarea membrilor comitetului sindical la soluționarea unor cazuri divergente este numai o formalitate ? N-aș fi pus niciodată la îndoială probitatea și puterea de discernămînt a conducerii întreprinderii în care lucrez, dacă nu s-ar fi ivit această situație, în care lucrul cel mai grav îl reprezintă desconsiderarea intereselor întreprinderii în fața mașinațiunilor personale".

La scrisoarea lui Ionel Necșulescu, șeful controlului tehnic de calitate la I.I.L. Sf Gheorghe, i s-a răspuns că „au fost luate măsuri". La scurt timp, acesta ne anunța că nici vorbă de așa ceva. Ne-am adresat atunci comitetului raional P.C.R., care ne-a transmis următoarele: „Pentru a remedia greșeala intenționată, conducerea Tribunalului popular al raionului Sf. Gheorghe a sesizat procuratura generală pentru a se introduce recurs în supraveghere. De asemenea, s-au luat măsuri pentru sancționarea celor vinovați și pentru recuperarea prejudiciului".

RĂSPUNDEREA CELOR CE IMOBILIZEAZĂ FONDURI ÎN MATERIALE DE PRISOS

Vreau să dau cîteva exemple din regiunea Oltenia, unde mari sume de bani sînt irosite datorită exagerărilor în asigurarea șantierelor cu utilaje tehnologice și materiale de construcții. Pentru început, voi prezenta situația existentă pe șantierul combinatului chimic Craiova.

Acum, cînd lucrările de construcții-montaj prevăzute pentru etapa I sînt încheiate, ultimele obiective aflîndu-se în probe tehnologice, putem contura spiritul gospodăresc al beneficiarului prin prezentarea cîtorva cifre. Din materialele procurate în vederea executării lucrărilor de construcții-montaj, respectiv pentru probele tehnologice, în anii 1965—1966 s-au vîndut altor întreprinderi materiale în valoare de peste 37 milioane de lei și utilaje de peste 18 milioane lei. La un moment dat, după evidențele contabile, valoarea materialelor aflate în stoc se ridica la peste 60 milioane de lei. Cît privește stocul de utilaje pentru montaj, el a fost de 43,4 milioane de lei, dintre care mașini de peste 15 milioane de lei erau declarate disponibile. Conducerea combinatului a ignorat propriile angajamente luate prin planurile de măsuri întocmite în acest sens.

Cazuri de indisciplină financiară și de plan s-au manifestat și în activitatea altor întreprinderi, îmbrăcînd forme destul de ciudate, dar ducînd la același rezultat: irosirea banilor statului. Cîteva exemple: Agrosem-București a procurat cu ajutorul creditelor, încă din 1964, utilaje-montaj în valoare de 1 571 000 lei (transportoare, buncăre, batoze, elevatoare etc.). Acestea au fost trimise la unitatea sa din Băilești, regiunea Oltenia, cu justificarea că se va construi acolo o stație de uscat și calibrat porumbul. Utilajele se luptă, de peste doi ani, cu singurătatea și intemperiile. După un șir de intervenții pentru urgentarea execuției stației preconizate, Consiliul Superior al Agriculturii precizează că lucrarea respectivă este prevăzută să fie executată în 1969—1970 ! Aceasta înseamnă că pe lîngă o imobilizare de fonduri rămîne de văzut dacă utilajele își vor putea păstra nivelul tehnic corespunzător anului 1970. Întreprinderea „Independența" din Craiova, aparținînd Ministerului Industriei Ușoare, a procurat anul trecut utilaje montaj în valoare de 1 504 000 lei. Cînd să treacă la montarea lor în spațiul construcțiilor existente, apare greșeala: gabaritul utilajelor depășea spațiul destinat. După acest „ghinion", utilajele au luat drumul spre Fabrica de postav din Azuga, de unde au fost dirijate spre alte destinații. Lanțul slăbiciunilor, de a cheltui fondurile statului, în mod păgubitor, e destul de lung...

M-am referit la cîteva aspecte ale cheltuirii nerezționale a fondurilor de investiții. După părerea mea, este necesar să se treacă la valorificarea urgentă a stocurilor respective, introducînd în circuitul economic mijloacele imobilizate. Totodată, ar trebui combătută tendința unor întreprinderi de a recurge la lichidarea stocurilor de materiale și utilaje prin casare. Aprobările ce se dau în acest sens nu denotă altceva decît îngăduința organelor tutelare față de irosirea anumitor fonduri repartizate unităților în subordine.

Vinovații pentru irosirea atîtor sume, de ordinul milioanelor, sînt „acoperiți" de niște fițuici. normative, formulare. Dar banii, pînă una alta, sînt cheltuiți fără nici un rost. Lipsa de discernămînt, larghețea cu care sînt semnate acte ce păgubesc statul trebuie să fie răsplătite cu aceeași monedă. Dacă nu s-au luat măsuri de prevenire a pagubei, ea să fie suportată de toți cei care au provocat-o. Cine gîndește că fondurile de investiții sînt ale nimănui, să plătească !

Ion CALOTĂ
șeful serviciului finanțare
Sucursala regională Oltenia
a Băncii de Investiții

SE CAUTĂ VINOVAȚII...

Redăm în rezumat cîteva din scrisorile cititorilor și corespondenților noștri:

● Incompetența trebuie pedepsită, sau mai direct spus, c-o vorbă populară — „prostia se plătește". Dar cînd ? Iată și exemplul: Direcția orășenească a Băncii de Investiții Suceava face cercetări de luni de zile, pentru a stabili cine să plătească cei aproape 70 000 de lei irosiți din cauza utilizării la construcția unui bloc a unei mari cantități de beton necorespunzător **(T. Nistor).**

● După 3 luni de la darea în folosință a blocului C 6, din str. Chimiei, Piatra Neamț, au apărut defecțiunile: cojirea pereților, spargerea conductelor la instalațiile sanitare etc. I.L.L. pretinde că remedierea acestor neajunsuri să fie suportată de către locatari. Cu ce sîntem noi vinovați de greșelile unor lucrători și de superficialitatea celor care au recepționat blocul ? **(Constantin Bumbăcea).** La această sesizare, comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Piatra Neamț ne informează că „situația se datorează constructorului" și că „toate defecțiunile vor fi remediate în cel mai scurt timp". Nu se spune nimic despre cine suportă cheltuielile: locatarii, întreprinderea sau salariații care s-au făcut vinovați de neglijențele respective ?

ANCHETA ECONOMICĂ

După 4 luni pe șantierele cincinalului

CARE E STADIUL ÎNDEPLINIRII PLANULUI DE INVESTIȚII

Colectivul de la Complexul de uleiuri minerale din Ploiești va termina obiectivul cu trei luni mai devreme

Pe importantul șantier al Complexului de uleiuri minerale din Ploiești, lucrările de construcție la diferitele obiective se desfășoară într-un ritm susținut, depășindu-se prevederile de plan. **La finele lunii aprilie, la construcții și montaj se realizase 49 la sută din volumul anual de lucrări, în ultima lună obținîndu-se o depășire a planului de 32 la sută.** Datorită acestui ritm de lucru, consecință a organizării bune a muncii pe șantier, a colaborării rodnice între constructor, proiectant și beneficiar, s-a reușit **să se scurteze termenele de dare în funcțiune a unor obiective din etapa I.** Astfel, instalațiile existente de distilare primară (DA 3) și distilații în vid (DV 1), care au fost modernizate, s-au redat producției cu 100 de zile înainte de termen. Noua instalație de bitum a început și ea să producă, la 20 aprilie, cu 70 de zile mai devreme, iar instalația de distilare în vid cu auxiliarele ei : parcul de rezervoare, casa de pompe și rampa de încărcare cisterne, a intrat în probe mecanice la începutul lunii mai, cu un avans de 60 de zile. Deci, se poate spune că colectivul acestui șantier din Ploiești a dobîndit o bună experiență în realizarea sarcinilor de investiții. Convorbirea cu ing. **Alexandru Balotă,** șeful șantierului și inginerul șef al Rafinăriei Ploiești, **Iulian Buzaș,** care conduce grupul de supraveghere a importantei investiții, a fost canalizată tocmai pe reliefarea coordonatelor acestei experiențe valoroase.

— Care este, pe scurt, însemnătatea Complexului de uleiuri minerale, ca obiectiv industrial ?

— Acest complex, din cadrul Rafinăriei Ploiești — ne-a relatat tov. Iulian Buzaș — ce se află în prezent în construcție, constituie unul dintre marile obiective ale cincinalului pentru industria prelucrării țițeiului. Scopul urmărit : valorificarea superioară a țițeiului tip A-3. **Prin punerea în funcțiune a unor instalații noi, producția de uleiuri va crește cu 120 000 tone anual și cea de bitum cu 50 000 tone.** Investiția a fost eșalonată în două etape de punere în funcțiune : prima la 30 iunie 1967 și a doua la aceeași dată, dar în anul viitor.

— Mi-aș permite să continui eu — a intervenit tov. Alexandru Balotă — pentru că în calitate de constructor și șef de șantier, m-am lovit de la început de greutăți inexistente în alte părți. A fost nevoie să începem lucrul în terenuri nedegajate, cu nenumărate obstacole. Complexul de uleiuri minerale a fost amplasat pe locul unor foste rafinării, care și-au încetat activitatea cu mulți ani în urmă. Bineînțeles, nu ne-am speriat de acest impediment. Am trecut la înlăturarea marilor cantități de rețele subterane, cabluri vechi, betoane și terenuri degradate. Pentru a scurta timpul acestor lucrări cu volum mare, s-a folosit intens mecanizarea, prin excavatoare, buldozere, trailere. Am organizat lucrul în două și chiar trei schimburi, acolo unde a fost nevoie.

— Ați amintit de mecanizare. În ce măsură, folosirea bună a mijloacelor tehnice a influențat avansarea rapidă a lucrărilor ?

— Ele au avut o influență determinantă, mai ales la excavații, nivelări de terenuri, transporturi pe verticală și orizontală. Am pornit de la considerentul că în construcția unor unități de prelucrare a țițeiului sînt foarte mult solicitate mijloacele mecanizate. Ca urmare, **perseverent de la început și chiar acum, în etapa a doua — excavatoarele și buldozerele lucrează cîte 20 de ore (două schimburi), la fel și mijloacele rutiere.** Se înregistrează indicatori de utilizare buni și prin faptul că avem o echipă flotantă de reparații, care intervine operativ cînd unele utilaje se defectează. Totodată, **se folosesc pe scară largă mijloacele de mică mecanizare :** macarale de fereastră, lopeți și longrine mecanice, trolii electrice și benzi transportoare.

— Și alte șantiere sînt bine dotate. De ce, totuși, credeți că pe șantierul Complexului de uleiuri minerale s-au putut obține ritmuri alerte în execuția lucrărilor ?

— Pentru că **accentul s-a pus pe folosirea judicioasă a forței de muncă.** Am căutat să evităm fluctuația, adică lucrul cel mai rău posibil, să-ți plece muncitorii de pe șantier, să-i tot schimbi, să nu poți avea cadre stabile, de nădejde și calificate. De aceea, **ne-am oprit serios asupra formării echipelor,** pe cei mai buni oameni, energici, harnici, buni meseriași, numindu-i șefi de echipă. Iată cîțiva : Gheorghe Secuiu, Nicolae Manole, Marin Croitoru, Cornel Septăreanu. În aceeași măsură **ne-am ocupat de cadrele inginerești.** Cei cu experiență organizatorică, competenți și intransigenți față de neajunsuri, au fost trecuți în posturi de șefi de lot. Am delimitat strict sectoarele de activitate, sarcinile lor, încît simțul de răspundere personal să fie cît mai bine întărit. **Nu s-au neglijat nici condițiile optime de muncă, de cazare, de masă și de transport.** Acest lucru ne-a preocupat în cel mai înalt grad. Personal, m-am ocupat de cantină, de calitatea meselor servite, iar muncitorii au fost cazați în cabane confortabile. Datorită acestor măsuri, a altora, colectivul șantierului a muncit cu spor, cu productivitate ridicată și toți au obținut cîștiguri bune. **În acest an nici un muncitor nu a părăsit șantierul, punctul său de lucru.** Am reușit să avem o productivitate a muncii întotdeauna mai mare decît cea planificată, să facem cheltuieli mult mai mici față de deviz.

— Într-adevăr, constructorul, întregul colectiv al șantierului a muncit remarcabil, a adăugat tov. Iulian Buzaș. Dar, nici noi, în calitate de beneficiar, nu ne-am lăsat mai prejos. Mai întîi, **sediul grupului de supraveghere investiții a fost mutat direct pe șantier.** Din două motive : să venim operativ în ajutorul constructorului, dar și să-i urmărim concret activitatea. **Institutul de proiectări instalații petroliere a întocmit cu precizie listele de utilaje** (șef de proiect ing. Lavinia Chiru) **încă din faza studiului tehnico-economic,** ceea ce ne-a permis să lansăm, în avans, cu certitudine, comenzile de utilaje tehnologice. Ca urmare, ele au putut fi livrate la timp. Totodată, **la începutul fiecărei luni s-a stabilit un grafic de montaj,** în care sînt desfășurate etapele și toate elementele necesare urmăririi și realizării fazelor de către constructor și beneficiar, pentru fiecare reper. Ținerea „cu dinții" de grafice — cum se spune — urmărirea lor decadă cu decadă, a asigurat obținerea unui ritm progresiv de lucru, efectuarea operațiilor mai devreme decît termenele inițiale. Constructorul, de comun acord cu noi, a trecut la **atacarea simultană a lucrărilor din tot Complexul de uleiuri minerale.**

— Cum ați reușit să asigurați ritmic utilajele și toate materialele necesare ?

— S-a creat, în cadrul grupului de supraveghere, **un serviciu de aprovizionare cu utilaje,** care a întreținut un contact permanent cu toți furnizorii, prin toate mijloacele posibile, verificînd la uzine, periodic, dacă comenzile au fost prinse în planul de producție trimestrial și lunar, dacă ele au fost lansate în fabricație. Am cerut, și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini a fost de acord, ca repartițiile pentru executarea comenzilor noastre să fie date în cea mai mare parte Uzinei de utilaj chimic Ploiești. Ca urmare, s-a asigurat un control eficient, o bună execuție a comenzilor, un transport al lor rapid pe șantier, cu cheltuieli reduse. În ce privește **proiectantul, pe scurt, el și-a făcut pe deplin datoria,** aflîndu-se permanent pe șantier.

Un lucru ar mai fi de adăugat. Cei trei factori — constructorul, beneficiarul și proiectantul — niciodată nu s-au pierdut în discuții lungi și sterile. **Locul de confruntare, de analize nu a fost biroul, ci șantierul, punctele de lucru.** Acesta constituie un stil înaintat în colaborarea pe șantierele de investiții. După calcule, fructificînd avansul cîștigat, celelalte rezerve interne, așa după cum ne-au asigurat cei doi interlocutori, **Complexul de uleiuri minerale de la Ploiești va putea fi pus în funcțiune cu circa 3 luni mai devreme.**

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

(Urmare din pag. I)

de construcții și cunosc cauzele unor neajunsuri, dar nu insistă pentru lichidarea și prevenirea lor și, în unele cazuri, trec cu vederea peste aceste neajunsuri.

Care sînt consecințele acestui stil de îndrumare și control ? Iată cîteva. Pe unele din marile șantiere, **lucrările de organizare sînt mult rămase în urmă** și, în special, cele referitoare la bazele de producție, drumuri, racordurile de apă, energie, cale ferată, cantine și baracamente — cauză principală care concură la neîndeplinirea sarcinilor de plan. Șantierul Fabricii de motoare electrice Pitești. Aici, în acest an, trebuie realizat un volum de lucrări de trei ori mai mare decît în 1966, pentru a se putea intra în funcțiune cu primele linii de fabricație încă în 1967. Mult timp lucrările au stagnat. Ca urmare, pe 4 luni, după datele statistice, procentul de îndeplinire a planului anual de investiții a fost sub 10 la sută. Abia în ultima vreme, după îndelungi insistențe ale Biroului Comitetului regional Argeș al P.C.R., conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor și I.C.I.M. Brașov au aplicat unele măsuri mai eficiente de îmbunătățire a organizării muncii pe șantier. Este însă necesar ca Comitetul orășenesc Pitești al P.C.R., care pînă de curînd n-a controlat cu exigență activitatea șantierului, să stimuleze tendințele pozitive din ultimul timp, accelerînd în luna mai recuperarea rămînerilor în urmă. Întrucît anumite deficiențe de organizare se manifestă în prezent pe noile șantiere ale industriei ușoare și alimentare, conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor a fost invitată în mod expres să intervină cu măsuri energice. Așteptăm, în acest sens, un reviriment, fiindcă **nu ne mai putem permite să tolerăm tărăgănarea și promisiunile. Solicităm din partea acestor foruri de resort măsuri concrete, pătrunse de un înalt spirit de răspundere și competență.**

CE URMĂRIM PE ȘANTIERE ? ÎN PRIMUL RÎND FOLOSIREA UTILAJELOR ȘI FORȚEI DE MUNCĂ

O atenție deosebită trebuie acordată **folosirii intensive a utilajelor, mecanismelor de construcții, mijloacelor de transport și a forței de muncă.** Pe bună dreptate, sînt criticate unele conduceri de șantiere pentru superficialitatea cu care au întocmit și mai întocmesc graficele de execuție, necorelate cu necesitatea îndeplinirii riguroase a planului de stat. De asemenea, trebuie insistat asupra fructificării posibilităților de folosire cît mai rațională a utilajelor, întăririi controlului în activitatea șantierelor. Au fost și în acest domeniu cazuri, ca cel de la Combinatul chimic Rm. Vîlcea — pe 4 luni, 9,2 la sută din planul anual de investiții — cînd lipsa de control din partea conducerii șantierului, a șefului producției secundare a provocat oprirea uneia dintre stațiile automate de betoane timp de 5 zile, pentru o lucrare care se putea realiza în numai... 6 ore. La fel, pe șantierul hidrocentralei Cumpănița, timp de mai bine de două luni nu au fost utilizate de loc 3 excavatoare și alte utilaje și nici în prezent acestea nu funcționează continuu, datorită defecțiunilor tehnice. Pe platforma chimică Pitești, excavatoarele au lucrat numai 60 la sută din timpul planificat, iar din 17 buldozere numai două au îndeplinit norma de producție. Trebuie să dea de gîndit și **gradul scăzut de folosire a mijloacelor de transport auto.** Așa, de exemplu, la șantierul complexului hidroenergetic de pe Argeș în lunile ianuarie și februarie a.c. s-au înregistrat stagnări de 1 825 zile-mașini iar pe platforma chimică Pitești deficiențele existente în organizarea locurilor de muncă, în întreținerea și exploatarea utilajelor și a parcului auto, îndeosebi în schimbul II, au determinat o restanță de 296 000 tone.

Plecînd de la necesitatea înlăturării acestei stări de lucruri, comitetul de partid de la platforma chimică Pitești, sprijinit îndeaproape de Comitetul regional Argeș al P.C.R., a dezbătut concret căile de care depinde exploatarea la întreaga capacitate a utilajelor, mecanismelor de construcții și mijloacelor de transport. Cum e și firesc, au fost scoase la iveală rezerve însemnate ce pot fi valorificate și neajunsuri ce trebuie lichidate. Ca urmare, în ultimul timp, a crescut preocuparea conducătorilor de utilaje, a mijloacelor auto și a constructorilor pentru folosirea lor rațională, îmbunătățindu-se astfel indicii de utilizare. Au fost stabilite, totodată, măsuri pentru extinderea brigăzilor complexe în acord global sau regie premială, pentru urmărirea exigentă a realizării sarcinilor de plan, de fiecare utilaj sau mijloc de transport. **Asemenea analize se impun și pe celelalte șantiere, luîndu-se atitudine împotriva acelora care nu manifestă o preocupare deosebită pentru folosirea cu indici superiori a mijloacelor tehnice de construcție.**

Rezerve nevalorificate încă sînt și în domeniul folosirii timpului de lucru. În primele trei luni — uneori, tendința s-a menținut și în aprilie — pe șantierele regiunii proporția a fost de numai 93 la sută, învoirile, concediile fără plată și absențele nemotivate totalizînd peste 48 000 om/zile. Se pierde încă mult timp pentru pregătirea locului de muncă, aprovizionarea cu materiale, foarte puțin se face pentru extinderea muncii în acord și stabilirea unor norme mobilizatoare. Pe șantierul complexului hidroenergetic de pe Argeș, de pildă, extinderea muncii în acord reprezenta numai 37 la sută, iar la centrala Lotru 26,7 la sută. Concomitent cu aplicarea unor măsuri care să îndrepte și în acest domeniu situația — în lumina recentei Hotăriri a plenarei și guvernului — **organizațiile de partid de pe șantierele de construcții au îndatorirea să perfecționeze munca politică,** avîndu-se în vedere că pe șantiere lucrează un număr mare de oameni veniți din diferite părți ale țării, că mulți sînt din mediul rural. În plus, pe unele șantiere mari se simte lipsa cadrelor tehnice, maiștrilor și inginerilor care să conducă nemijlocit lucrările și mai ales să acorde asistență tehnică în schimbul II. Forurile de resort trebuie să rezolve neîntîrziat această chestiune, mai acută pe șantierele industriei chimice.

Organizațiile de partid îi dinamizează pe constructori ?

EFECTUL MUNCII DE PARTID : RIDICAREA SPIRITULUI DE RĂSPUNDERE AL CADRELOR

Biroul Comitetului regional Argeș al P.C.R., în urma consultării cadrelor tehnice din cadrul Uzinei de aluminiu Slatina și a șantierului care execută extinderea ei, a ajuns la concluzia că prin luarea unor măsuri chibzuite se pot crea condiții pentru **punerea în funcțiune a celei de-a III-a hale de electroliză cu un semestru mai devreme decît termenul planificat.** Acționîndu-se cu răspundere în acest sens, s-au atins în scurt timp asemenea stadii fizice care asigură realizarea scopului amintit, ceea ce înseamnă producerea suplimentară a peste 6 000 tone aluminiu. O analiză asemănătoare s-a întreprins și pe șantierul dezvoltării Uzinei de produse sodice Govora. Și aici sînt posibilități reale de scurtare a termenului de punere în funcțiune cu circa trei luni. Această acțiune, cu consecințe extrem de favorabile pentru economia națională, mult timp nu a fost susținută de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care prin **nelivrarea la termenele contractuale (31 decembrie 1966) a circa 2 500 tone utilaje a provocat scrioase rămîneri în urmă a lucrărilor de construcții montaj.** Posibilități de scurtare a termenelor de punere în funcțiune au fost identificate și la șantierul de extindere a Întreprinderii textile Pitești (cu două luni la filatură și cu 4 luni la țesătorie), ceea ce va permite realizarea unei producții suplimentare de aproape 66 milioane lei. E nevoie însă ca **Ministerul Industriei Construcțiilor să asigure din timp cantitățile de prefabricate și frontul de lucru pentru montajul utilajelor,** iar M.I.C.M. să ia măsuri pentru a urgenta livrarea utilajelor contractate.

O poziție realistă și exigentă se cere adoptată și în ce privește modul în care unele cadre cu munci de răspundere privesc necesitatea îndeplinirii planului de investiții. De exemplu, tov. Traian Bigan, directorul întreprinderii care realizează combinatul petrochimic Pitești s-a obișnuit să ia pe „nu" în brațe cînd e vorba de recuperarea rămînerilor în urmă la stadiul lucrărilor, fără să înțeleagă că multiplele neajunsuri de pe șantier sînt tot atîtea rezerve de îmbunătățire a activității. Iar tov. Nicolae Ionescu, vicepreședintele sfatului popular regional, are o deosebită dexteritate în a arunca lipsurile pe seama altora și a „distribui" sarcini în stînga și în dreapta, ignorînd deficiențele grave ce dăinuie de multă vreme în activitatea T.R.C.-Argeș. Nu în acest mod se îndreaptă situația. Iată de ce, Biroul Comitetului regional Argeș al P.C.R. **va întări controlul de partid pe șantiere, va insista în direcția creșterii răspunderii cadrelor** care au responsabilități în domeniul îndeplinirii necondiționate a prevederilor planului de investiții.

În cea mai mare parte, faptele semnalate și concluziile prezentate au făcut obiectul unei **recente plenare a Comitetului regional Argeș al P.C.R., axată în mod special pe problemele investițiilor.** Sîntem interesați în cel mai înalt grad să obținem cît mai repede redresarea situației pe toate șantierele de construcții și considerăm aceasta ca o sarcină de partid de cea mai mare însemnătate. Acum, membrii Biroului Comitetului regional Argeș al P.C.R. coordonează și urmăresc pas cu pas activitatea unuia sau mai multor șantiere, răspunzînd concret de bunul mers al acestora. Totodată, am acționat cu toții pentru recrutarea din raioanele regiunii a forței de muncă necesare accelerării ritmului de lucru pe șantiere, fără a diminua cîtuși de puțin calitatea lucrărilor. Asemenea acțiuni, fără îndoială, vor da roade. Îndeplinind riguros hotărîrile plenarei amintite și intervenind perseverent cu măsuri, ori de cîte ori este nevoie, ne exprimăm convingerea că rămînerile în urmă vor fi recuperate, iar prevederile planului de investiții pe acest an vor fi realizate întocmai, de către toate șantierele regiunii noastre.

Ministerul Energiei Electrice s-a resemnat cu anomaliile organizatorice de la Termocentrala Borzești ?

La Termocentrala din Borzești, în cadrul celei de-a doua etape de dezvoltare, se fac acum mari lucrări de investiții. Aici vor fi montate două blocuri turbogeneratoare, de cîte 200 000 kilowați fiecare. Ca urmare, termocentrala de pe Valea Trotușului își va tripla capacitatea de producție. **Primul bloc turbogenerator trebuie să intre în funcțiune la începutul anului viitor, iar cel de-al doilea, în trimestrul I 1969.**

Respectarea acestor termene, stabilite prin plan, este periclitată de rămînerea în urmă a unor obiective, a căror construcție e întîrziată cu 4, 5 și chiar 6 luni față de graficele de execuție. Cîteva exemple sînt grăitoare. Pereții uzinei propriu-zise trebuiau glisați în zona grupului nr. 2, încă din luna noiembrie a anului trecut. Or, după toate probabilitățile, ei vor fi gata abia la sfîrșitul lunii mai. Coșul de fum, a cărui glisare era planificată să înceapă la 1 aprilie, a „înghețat" încă din iarnă, la fundație, iar turnul de răcire a apei — cu termenul expirat la 30 ianuarie — va fi gata tot la sfîrșitul lunii mai. Consecința : **în trimestrul I al acestui an nu s-a realizat decît 72 la sută din volumul de lucrări prevăzute în grafice, iar pe 4 luni, circa 20 la sută din planul anual la construcții-montaj.**

Analizele efectuate de organele locale de partid și ale Băncii de Investiții arată că răspunzători de rămînerile în urmă sînt atît constructorul, cît și beneficiarul. Ei însă se învinuiesc reciproc. Ing. **Vasile Cristoloveanu,** șeful șantierului 5 al Întreprinderii energo-construcții București, motivează întîrzierea prin greutățile determinate de vremea nefavorabilă și de neprimirea la timp a unei părți a documentației tehnice de la beneficiar. Privind doar latura documentației, s-ar părea că șeful de șantier are dreptate. **Beneficiarul, respectiv conducerea termocentralei, n-a asigurat proiectele la timp și complete pentru construcția stației de tratare a condensului.** Din această cauză, la camera cu baterii pentru acumulatori, unde la 30 aprilie trebuia să înceapă montajul utilajelor, s-au executat abia 50 la sută din... lucrările de săpături pentru fundații. Nici în momentul de față nu au fost predate de către proiectant — Institutul de studiu și proiectări energetice — soluțiile definitive pentru execuția lucrărilor de fundații și de protecție anticorozivă la coșul de fum, pentru construcția estacadei conductelor de legătură între centrala veche și cea nouă. Din lipsa de interes manifestată de beneficiar, în domeniul asigurării documentației și a condițiilor necesare amplasării construcțiilor, **s-a întîrziat cu circa 3 luni atacarea lucrărilor la gospodăria subterană de păcură și la stația de pompare.**

Cum argumentează beneficiarul ? Ne răspunde tov. **Gheorghe Prunache,** inginer șef cu problemele de investiții la termocentrală : *„Constructorul a intrat în iarnă nepregătit și din această cauză au întîrzit lucrările. Ba, mai mult, unele lucrări sînt de proastă calitate. Mă refer la fundația coșului de fum, care a fost turnată în condiții necorespunzătoare. Ca urmare, o comisie de recepție a oprit lucrarea. În ceea ce privește documentația, vina o poartă proiectantul, care nu și-a îndeplinit îndatoririle cu destulă operativitate".* Am cercetat, la fața locului, faptele. Majoritatea rămînerilor în urmă se datoresc nu atît lipsei de proiecte, cît **unei slabe organizări a muncii pe șantier, unor deficiențe persistente în conducerea și îndrumarea punctelor de lucru.** Maistrul **Mihai Năstase,** ne-a spus că **în primul trimestru pe șantier s-a folosit doar 50 la sută din timpul de lucru.** Și asta, nu datorită frigului, ci lipsei unui front larg de lucru. Conducerea șantierului nu s-a îngrijit să asigure condiții bune de muncă pe timp de iarnă și, ca atare, oamenii veneau, așteptau două-trei ceasuri și plecau. Nici acum pe șantier nu s-a stabilit un program riguros de lucru. Mereu este un du-te-vino. Maiștrii și inginerii nu se îngrijesc în suficientă măsură de organizarea muncii, nu urmăresc cum este folosită forța de muncă. Așa se explică, de pildă, aducerea pe șantier a 100 de dulgheri, care nu erau necesari.

Pe șantier am constatat și alte neajunsuri, care înfățișează defecțiunile în organizarea muncii. Pentru punerea în funcțiune a unei stații de betoane, de exemplu, a trebuit să treacă... 5 trimestre. Și culmea, aceasta tot nu funcționează așa cum trebuie. Acum, pe șantier, se mai prepară manual mari cantități de mortare, se descarcă manual agregatele și se fac transporturi duble de material, din lipsa unor linii de garaj. Ing. **Virgil Tămășescu** ne-a vorbit despre insuficienta folosire a utilajelor și a mijloacelor de transport existente pe șantier. **Multe dragline și excavatoare au stagnat ore și zile în șir, pentru că nu s-au asigurat mașini la încărcat, iar autobasculantele D.R.T.A.-Bacău nu și-au realizat planul pentru că nu au lucrat niciodată în două schimburi.** Concludentă în acest sens este și relatarea tov. **Gheorghe Tănase,** șef de echipă la gospodăria subterană de păcură : *„Avem oameni și materiale suficiente, dar pierdem vremea pentru că nu ni s-au repartizat mașini pentru transport".*

Asemenea mostre de „organizare" a muncii pot fi întîlnite și la alte obiective de pe șantier. Dar, nimeni nu ține o evidență — cît lucrează utilajele și cît se plătește întreprinderii de reparații și gospodărire a utilajelor București, de la care ele se închiriază ? Totul se înregistrează la Întreprinderea energo-construcții din Capitală, fiindcă de conducerea șantierului n-o interesează aceste pierderi de timp și bani. Pierderile nu interesează nici conducerea întreprinderii amintite din București. Altfel nu se explică de ce ea nu a tras la răspundere conducerea șantierului și a neglijat rezolvarea unor probleme importante, cum este aceea a asigurării cadrelor calificate. Este oare de conceput ca un șantier de asemenea proporții să funcționeze fără șef la unele servicii de bază, ca organizarea muncii, mecanizare, producție ? Lipsesc și cadrele competente la secția tehnică. Din cei 14 ingineri, doar 7 au experiență în muncă. Au lipsit și unele din materialele necesare, cum ar fi peste 500 tone de profile metalice, de diferite dimensiuni, în timp ce alte sortimente de profile, în valoare de aproape 3 milioane lei, sînt nefolositoare.

În continuarea anchetei, ing. **Alexandru Milcescu,** șeful șantierului de montaj, ne-a prezentat și alte neajunsuri, care, dacă nu vor fi soluționate operativ, ar putea duce implicit la întîrzierea punerii în funcțiune a noilor obiective. Este vorba de **asigurarea utilajelor tehnologice.** Dacă echipamentul din import pentru cele două turbogeneratoare a fost adus aproape în întregime, cel din țară n-a fost încă nici măcar contractat. Unele dintre aceste utilaje sînt necesare pentru trimestrul II al acestui an. Așadar, de pe acum o întîrziere destul de însemnată. Șantierul este vizitat în fiecare lună de delegați, uneori foarte importanți, ai Ministerului Energiei Electrice — forul tutelar atît al constructorului, cît și al beneficiarului. Dar, așa cum ni s-a spus, ei vin, constată și pleacă, fără să ia măsuri operative care să îndrepte situația creată. Între „două trenuri" nu se pot rezolva însă prea multe. O scurtă vizită pe șantier, o mică ședință cu colectivul de conducere și... a sosit ora plecării autoturismului. Și, așa, rămîn nesoluționate probleme ca : construcția stației de tratare a condensului, al cărei grafic de execuție nu s-a definitivat nici pînă acum, montajul de la camera cu baterii pentru acumulatori și multe altele.

Cînd se va hotărî Ministerul Energiei Electrice să examineze cu răspundere situația și neajunsurile de pe șantierul de la Borzești și să ia măsuri urgente pentru recuperarea rămînerilor în urmă, soluționarea tuturor chestiunilor în suspensie, accelerarea ritmului de execuție ? Se așteaptă o intervenție hotărîtă din partea conducerii ministerului amintit, pentru că nimeni nu are dreptul să nesocotească termenele de punere în funcțiune a obiectivelor aflate în construcție la Termocentrala Borzești.

Gheorghe BALTĂ
corespondentul „Scînteii"

CRITERII ȘTIINȚIFICE ALE MANUALULUI UNIVERSITAR

Acad. Eugen A. PORA
profesor emerit

Însăși noțiunea de manual ne face să ne gîndim la o carte ce poate fi ușor manipulată și care conține noțiunile esențiale ale unei discipline. Manualul servește, în primul rînd, un scop didactic. Totuși este greu să se facă o schemă a unui manual în general, căci există atîtea feluri de manuale cîte discipline sînt (matematică, fizică, biologie, istorie, materialism dialectic etc., etc.). Fiecare din ele are un specific profund legat de natura obiectului pe care îl tratează, încît trăsăturile comune tuturor manualelor abia se întrezăresc: să conțină elementele esențiale ce se predau la materia respectivă, să fie la nivelul timpului cînd apare, să fie clar, accesibil.

În cei peste 25 de ani de cînd predau fiziologia animală, multe manuale de biologie și de fiziologie mi-au trecut prin mînă: unele mai mici, altele mai mari; unele generale, altele axate doar pe anumite părți ale materiei; unele de tip tratat etc. Într-un timp, Ministerul Învățămîntului a încercat formula elaborării unor manuale pentru cursuri universitare, de către colective alcătuite din profesorii de aceeași specialitate de la trei universități (București, Iași, Cluj) sau de la alte instituții de învățămînt superior. Uneori experiența a reușit. În cazul unor discipline descriptive lucrul nu era prea greu. Datorită acestui fapt pe piața noastră didactică se găsesc cîteva manuale bune de morfologie animală sau vegetală. Dar lucrurile se complică în cazul disciplinelor interpretative. Aici au și existat influențe frenante mai puternice. Trei profesori de fiziologie animală, printre care se număra și subsemnatul, au încercat să scoată un manual comun. Titlul lui a figurat peste opt ani în planurile editoriale ale ministerului. Dar cu toate că la un moment dat am avut cu toții materialul ce ne era împărțit spre tratare, nu am putut cădea de acord asupra unora din principiile de bază ale materiei: felul de prezentare a materialului, filogenetic sau static; cu părți de anatomie sau fără; cu introducerea de autori în text sau nu; cu repetarea unor noțiuni (presupuse cunoscute) sau nu etc. Încercarea noastră comună a căzut.

Acum ne străduim fiecare să scoatem un manual, căci de prezența lui este o stringentă nevoie. Studenții nu au după ce învăța și nu pot să-și lămurească unele probleme de fiziologie cu care se întîlnesc în viață sau care nu au fost mai amplu tratate la curs.

Personal consider că într-un manual își are locul, în primul rînd, tot ceea ce este bine dovedit. După părerea mea, este necesar ca într-un manual să se arate principalele contradicții sau ipoteze ce se aplică unui fenomen. Autorul de manual va selecționa argumentele sau ipotezele, fiind el însuși partizan al unei concepții, dar prin aceasta el va face ca și studentul să-și însușească o anumită judecată, bazată pe unele premise experimentale, asupra unui fenomen de viață. Este, cred, bine ca alături de argumentele „pro" să fie expuse și tezele contrare, căci numai „audiatur et altera pars!" se poate forma o concepție trainică asupra fenomenelor de viață. Mai ales în manualele de fiziologie, unde se tratează cea mai delicată problemă filozofică, aceea a vieții, trebuie mers cu grijă în alegerea argumentelor și ipotezelor de interpretare. Un fir conducător bun în acest labirint este „domnul fapt", cum îi spunea Pavlov. Experiența și exemplul concret trebuie să stea la baza acestor interpretări. Legile vieții să fie relevate pe baza acestui principiu indicativ: de la exemple și rezultate experimentale, la generalizări, la abstractizări, la legi de funcționare.

Consider că un bun manual poate fi elaborat de un autor numai atunci cînd mintea lui poate face o triere judicioasă a faptelor pe baza cărora se fac interpretările funcționale. A scrie un manual este o muncă de răspundere față de generațiile tinere, față de disciplina respectivă. După părerea mea, un bun manual se poate scrie numai după o experiență didactică mai îndelungată. Tendința de a scrie manuale de îndată ce ajungi asistent este nesănătoasă și are ca rezultat o acumulare de date, luate din diferite cărți, asamblate după priceperea celui care scrie pentru a fi „autor de manuale". Lipsește o analiză profundă a datelor expuse, ceea ce duce la o calitate slabă a manualului. Iar aceasta face ca și studenții care învață după el să fie slab pregătiți, să nu poată avea o concepție proprie suficient de critică asupra materiei respective. A scrie un manual cred că este mai greu decît a colabora la un tratat, unde pe bază de fișe, de material faptic se expune o parte a materiei în toate detaliile cunoscute azi. Un manual este o sinteză a unei materii, bazată pe o concepție unitară ce s-a format ca rezultat al cîntăririi multor date și ipoteze „pro" și „contra" și care poate rezulta numai în urma unei experiențe mai îndelungate. După o experiență de un sfert de secol de profesorat, în care timp am scos mai multe cursuri, am ajuns la o concepție de manual pe care încerc să-l realizez spre folosința studenților noștri.

Consider că un manual trebuie să fie ilustrat cu numeroase figuri, planșe, tabele. Să nu uităm că majoritatea oamenilor au memorie vizuală, astfel că prezentarea unui fenomen, a unor relații funcționale, a unei structuri este mult mai valoroasă ca imagine decît ca narațiune. Bineînțeles figuri simple, adesea schematizate pentru a îndepărta ceea ce e neesențial. Folosirea planșelor colorate este deosebit de valoroasă pentru scopul fixării noțiunilor. Materia unui manual impune apoi o bună sistematizare, împărțire pe capitole, subcapitole, aliniate etc, cu multe sublinieri evidente (cu schimbări de caractere tipografice), cu intercalare de figuri, chiar de mici rezumate. Un manual nu trebuie prea încărcat cu bibliografie, cu nume și ani. Desigur că nu vor putea lipsi autorii clasici și moderni dar nici nu e cazul ca după fiecare fenomen să punem numele autorului care l-a descris, experimentat. Un manual este chemat să dea noțiuni esențiale, fapte concrete, ipoteze actuale.

Accesibilitatea materiei unui manual depinde de mai mulți factori. În primul rînd, de cunoștințele de bază pe care studentul le are de la materii studiate anterior. Acestea sînt destul de disparate și neuniforme (din care cauză repetarea succintă a unor noțiuni din alte discipline este necesară). În al doilea rînd, accesibilitatea mai depinde și de felul cum este expus materialul în ansamblul lui, în logica lui și în forma în care se scrie. Se folosesc uneori multe barbarisme pentru a crea o „atmosferă de savant". Un manual nu este permis să meargă pe acest drum. Ceea ce nu înseamnă să nu folosim termenii tehnici încetățeniți în disciplina respectivă.

Noi avem astăzi cadre didactice cu o largă activitate pedagogică și o mare valoare științifică, de la care se așteaptă elaborarea de manuale pentru multe din disciplinele științifice. Aceste manuale vor putea pune și la dispoziția marelui public expuneri succinte, sintetice, asupra multora din problemele care frămîntă azi pe toți oamenii acelea care se referă la fenomenele de viață. În unele țări pentru o aceeași disciplină se găsesc întotdeauna mai multe manuale. Aceasta este o regulă care și-a dovedit cu prisosință valoarea didactică, din cele mai vechi timpuri. Exemplul bun trebuie să-l acceptăm și noi. Eu cred că acum, mai mult ca oricînd, avem nevoie de o bună literatură didactică, variată și abundentă. Editura didactică și pedagogică are rolul tocmai de a o realiza.

puncte de vedere

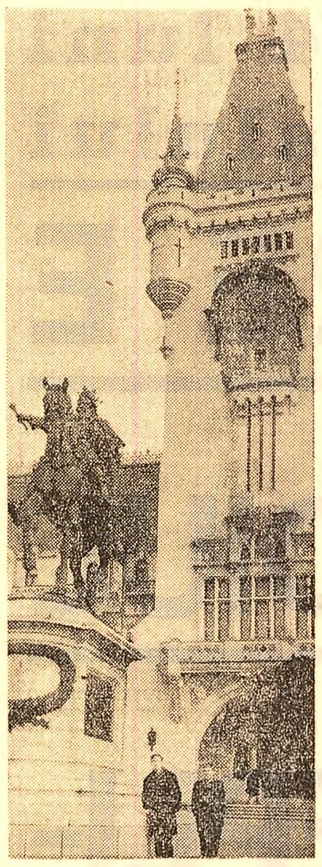

Palatul Culturii din Iași
Foto: Gh. Vințilă

„CASTILIANA" LA SALA PALATULUI

Teatrul Național „I. L. Caragiale" prezintă în Sala Palatului simbătă, 20 mai, ora 19,30, CASTILIANA de Lope de Vega.

Biletele se găsesc la agenția din str. Academiei 15 — telefon 14 71 71 și la sala Studio, Piața Amzei — telefon 15 15 53.

teatre

- Teatrul de operă și balet: **CARMEN** — 19,30.
- Teatrul de stat de operetă: **SÎNGE VIENEZ** — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **NATAN ÎNȚELEPTUL** (spectacol prezentat de „Deutsches Theater Berlin" — R. D. Germană) — 19,30. (sala Studio): **O FEMEIE CU BANI** — 19,30.
- Teatrul de Comedie: **OPINIA PUBLICĂ** — 16,30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): **MOARTEA LUI DANTON** — 19,30. (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU** — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **PETRU RAREȘ** — 19,30. (sala Studio): **ABSENȚA UNUI VIOLONCEL** — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea": **DE LA BUCUREȘTI LA VALE** — 20.
- Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **PUNGUȚA CU DOI BANI** — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **PARADA REVISTEI** — 19.30, (sala Victoria): **COLIBRI MUSIC-HALL** — 19,30.
- Circul de stat: **VARIAȚIUNI DE CIRC** — 19,30.

cinema

- **SPARTACUS** — film pentru ecran panoramic: PATRIA — 9; 12,45; 16,30: 20,15.
- **DOAMNA DE PE ȘINE** — cinemascop: REPUBLICA (completare **1877**) — 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21.
- **ANGELICA ȘI REGELE** — cinemascop: SALA PALATULUI (seria de bilete 1869 — orele 17 și seria 1958 — orele 20). LUCEAFĂRUL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea **Mama lui Adrian**), STADIONUL DINAMO — 20, GRĂDINA DOINA — 20,30. GRĂDINA FESTIVAL — 19.45; 22, ARENELE LIBERTĂȚII — 20.
- **OMUL FĂRĂ PAȘAPORT** — cinemascop: FESTIVAL (completare **Fabrica de împachetat fum**) — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCEGI (completare **În tainițele muzeului**) — 9,30; 12; 16; 18,15; 20.30; la grădină — 20. MODERN (completare **Petrol**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **REÎNTOARCEREA PE PĂMÎNT**: CENTRAL (completare **Tinerețe. A 45-a aniversare a U.T.C.**) — 9; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45.
- **A DISPĂRUT UN FRAGONARD**: CAPITOL (completare **Tensiune înaltă la Bechet**) — 9; 11.45; 14,45; 17,45; 20,45. MELODIA (completare **Legenda ciocîrliei**) — 9; 11,15; 13.30; 16; 18.30; 21. FLAMURA (completare **Tinerețe. A 45-a aniversare a U.T.C.**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20.30.
- **PILOT DE ÎNCERCARE**: CINEMATECA — 10; 12; 14.
- **DILIGENȚA**: UNION (completare **Orizont științific nr. 3/1967**) — 15.30; 18; 20.30.
- **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.
- **ÎNVIEREA** (ambele serii): DOINA — 11,30; 16; 19,30.
- **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE**: LUMINA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45. DACIA (completare **Adam și Eva**) — 8,30 — 16,45 în continuare; 19; 21.
- **PARISUL VESEL — PE DRUMUL THALIEI**: TIMPURI NOI — 9 — 21 în continuare.
- **RELAXEAZĂ-TE, DRAGĂ!**: VICTORIA (completare **Orizont științific nr. 3/1967**) — 9; 11,15; 13,30; 16. ARTA (completare **În tainițele muzeului**) — 9; 11,15; 13.30; 15,45; 18.15; 20.45; la grădină — 19,45.
- **SĂRMANII FLĂCĂI** — cinemascop: VICTORIA (completare **Orizont științific nr 3/1967**) — 18.30; 20,45.
- **JANDARMUL LA NEW YORK** — cinemascop: AURORA (completare **Orizont științific nr. 3/1967**) — 9,30, 12,15; 15; 17,45; 20,30; la grădină — 20. FLOREASCA (completare **1 Mai 1967**) — 9; 11,30; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- **ÎNDRĂGOSTIȚII DIN MARONA**: TOMIS (completare **Mama lui Adrian**) — 9; 11,15; 13.30; 16; 18,15; 20,30.
- **COPIII LUI DON QUIJOTE**: GIULEȘTI (completare **Fabrica de împachetat fum**) — 15,30; 18; 20,30.
- **SUCCES. CHARLIE!** — cinemascop: EXCELSIOR — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45. GLORIA — 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30 (la ambele completarea **Mama lui Adrian**), FEROVIAR (completare **1 Mai 1967**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- **DACII** — cinemascop: MUNCA — 15,30; 18; 20,30, MOȘILOR — 15,30; 18; la grădină — 20,15 (la ambele completarea **Orizont științific nr. 3/1967**).
- **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE**: FLACĂRA — 14; 16,30.
- **LENIN ÎN POLONIA**: FLACĂRA (completare **Istoria unui manuscris**) — 19; 20,45.
- **ROBII**: LIRA (completare **Tinerețe. A 45-a aniversare a U.T.C.**) — 11, la grădină — 20, POPULAR (completare **Petrol**) — 10,30; 15,30; 18; 20,30, RAHOVA (completare **Istoria unui manuscris**) — 15.30; 18; 20,30.
- **LEAC CONTRA DRAGOSTEI**: LIRA (completare **Tinerețe. A 45-a aniversare a U.T.C.**) — 16; 18,15.
- **JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ** — cinemascop: BUZEȘTI — 10; la grădină — 20,30.
- **DIMINEAȚA, DEVREME** — cinemascop: BUZEȘTI (completare **Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Bulgaria în Republica Socialistă România**) — 16; 18,30.
- **A FOST CÎNDVA HOȚ** — cinemascop: COTROCENI — 14; 16,15.
- **TREIZECI ȘI TREI** — cinemascop: COTROCENI (completare **Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Bulgaria în Republica Socialistă România**) — 18,30; 20,45.
- **ZORBA GRECUL**: PROGRESUL — 10,30; 15.30.

Dezvoltînd deopotrivă atît tipăriturile de mare tiraj, totdeauna rentabile, cît și tipăriturile cu tiraje mici — impuse de valoarea lor științifică sau literar-artistică — editurile și întreprinderile poligrafice, ca unități economice trebuie și pot fi rentabile. Soluția confirmată de practica editorială este îmbinarea judicioasă a celor două tipuri de ediții astfel încît să fie asigurată o balanță economică pozitivă la nivelul fiecărei unități.

Dar rezultatele economice globale pozitive nu pot scuza apariția unor cărți insuficient elaborate, fără destinatar în fond, care nu justifică prin nimic investițiile economice făcute. Elaborarea planului tematic — și mai ales contractarea fiecărei lucrări — ar trebui să constituie întotdeauna momentele cînd se realizează judecata complexă, temeinică, de mare răspundere, privind importanța științifică, culturală a lucrării și deopotrivă rezultatele economice pe care le atrage hotărîrea de editare a ei.

Unul din elementele determinante în economia cărții care încă nu intră în sfera de preocupări a redacțiilor este tirajul, pentru că efecte economice nefavorabile — pe plan general — dau atît tirajele mari (cînd acestea depășind nevoile se transformă în stocuri) cît și tirajele mici, inferioare cererilor, deoarece după ce au condus la editarea neeconomicoasă, ele atrag noi cheltuieli pentru retipărire. În acest din urmă caz, pierderile se înregistrează de două ori: mai întîi în editură, apoi în tipografie!

Acțiunile redacțiilor, cu profunde implicații economice, nu se reduc doar la stabilirea programului de apariții și la determinarea tirajului. Este foarte adesea minimalizată importanța stabilirii tipului de ediție deși precizarea lui se dovedește a fi hotărîtoare pentru proiectul și bugetul cărții. Evidentă eroare editorială de acest ordin o reprezintă „De la piatră la hîrtie" de Al. Dimboiu (Ed. științifică, 1965) — lucrare de popularizare tipărită pe hîrtie verje.

Un defect al multor ediții, care atrage proporțiile unui fenomen caracteristic mai tuturor redacțiilor, este dimensiunea exagerată a unor lucrări. Retribuirea în funcție de numărul de pagini, tentație căreia — din păcate, nu toți autorii îi pot rezista și, în ultimă instanță, insuficienta exigență a acestora față de propria creație, nu pot fi invocate ca argumente care să absolve de răspundere editorul.

Îndemnul la concizie vine de la marii maeștri ai cuvîntului. Lupta împotriva tomurilor uriașe nu este mai cu seamă în vremea noastră, generată numai de preocuparea pentru economisirea mijloacelor materiale. Romanul modern se caracterizează prin densitate. Pentru literatura științifică și tehnică, sinteza, sistematizarea, eliminarea generalităților și a formulărilor parazitare sînt condiții ale dezvoltării genului. Efortul pentru concizie atît al autorilor, dar mai cu seamă al redactorilor, este înainte de toate o chestiune de respect pentru cititor, o condiție a calității, o trăsătură importantă a conștiinței profesionale. Modernizarea în acest sens a tipăriturilor are și efecte economice deloc neglijabile. Dacă la cele peste 80 000 000 exemplare tipărite de editurile noastre în 1966, s-ar fi economisit o liră la fiecare exemplar, ar fi rezultat desigur posibilități în plus de transformare în carte a multor manuscrise care poate așteaptă încă tiparul din „lipsă de hîrtie și spațiu grafic", formula cea mai facilă de amînare a unui autor.

Operația redacțională, ținînd de esența muncii editorului, cu nebănuite urmări pentru bugetul cărții este „bunul de cules". Dintr-o înțelegere eronată a „riscului normal" noțiunea a început să-și piardă conținutul, întîlnindu-se frecvent intervenții ulterioare „bunului de cules" în faze care se întind pînă la începerea imprimării. Cercetarea unor asemenea manuscrise a demonstrat că uneori este vorba de eliminarea în corectură sau chiar în „bunul de tipar" a unor greșeli atît de evidente încît parcă manuscrisul nu ar fi fost citit de nimeni. Mostre există în arhiva Editurii agrosilvice, a Editurii Academiei, dar ele fac familie bună cu altele din arhiva tuturor editurilor. Cele 50 000 ore consumate în poligrafie în anul 1965 echivalînd cu culegerea a circa 5 000 coli tipografice — adică volumul de activitate al unei edituri pentru un an — fac inutilă o pledoarie în favoarea reconsiderării „bunului de cules" ca fază fundamentală a procesului de pregătire a manuscrisului pentru tipar.

Dar acuratețea „bunului de cules" este o condiție a scurtării ciclului de tipărire a unei cărți, platformă comună a autorilor, economiștilor și a tuturor factorilor interesați de metamorfozarea manuscrisului în carte. Intervențiile în forma de tipar sînt urmate de un întreg cortegiu de neajunsuri: modificarea paginației, rezolvări fortuite de distribuire a spațiilor — ceea ce explică greșelile puse adesea pe nedrept pe seama zețarilor — lipsa de ritmicitate a apariților, creșterea costurilor prin penalizări, blocarea zețului etc.

Ni se pare de asemenea important să se studieze relația între arta cărții și economie, mai ales pentru că destule proiecte de cărți sfidează adevărul că nu tot ceea ce este costisitor este în zării de economii prin practicarea formatelor economicoase — suficient de diverse în stass-urile existente, care să conducă la eliminarea consumului inutil de hîrtie, nu mai este cazul să se insiste pentru că aici nu mai este vorba de pricepere editorială ci de simț gospodăresc, pur și simplu. Merită atenție însă, folosirea literei. În virtutea unor „norme" ale frumosului, sau ale igienei citirii se risipesc adesea cantități uriașe de hîrtie.

O încercare de analiză a aspectelor economiei editoriale oricît de superficială nu poate omite obsedanta lipsă de ritmicitate. Poate mai mult decît în oricare alt sector al economiei, produsul miraculos numit carte este rezultatul cooperării mai multor factori. Numărul lor este nebănuit chiar sub denumirea generică: autor, grafician, editor, tipografie, fabrica de hîrtie, fabrica de cerneluri, fabrica de pînze sau materiale plastice etc. Dacă corelarea eforturilor acestora nu merge pînă la sincronizare pentru a înlătura „timpii de așteptare" orice eforturi pe tărîmul artei cărții sînt aproape anulate. Cînd o fabrică de hîrtie nu respectă termenele de livrare trebuie să te aștepți la orice: modificare prin improvizații a proiectului cărții, executarea în asalt și neglijența operațiilor poligrafice, livrare neritmică, de regulă la sfîrșit de trimestre a cărților, crearea de stocuri etc. Uneori, manuscrise în care au fost investite fonduri importante, pînă la 80 la sută din totalul cheltuielilor, își așteaptă rîndul la tipar, din lipsă de hîrtie, sau de carton, luni în șir. Iată cum asemenea defecțiuni semnalate în activitatea întreprinderilor Ministerului Industriei Chimice au efecte negative nu numai în economia editurilor, întreprinderilor poligrafice, a librăriilor dar și în gingașa artă a cărții.

Misiunea realizatorilor cărții se dovedește a fi mereu mai grea. Contribuind la instruirea și educarea conștiințelor și a gustului pentru frumos, ei cultivă exigențe care îi obligă la permanente căutări și inspirate soluții. Tirajul tot mai mare al tipăriturilor, medaliile obținute în confruntări internaționale, fiecare nouă carte izbutită sînt argumente pentru îndemn la adîncirea studiilor în știință și arta editării care să ducă la conturarea editorului complet.

Ion MARINESCU
Director
în Centrala Editurilor
și Difuzării Cărții

Elemente de economie editorială neglijate

tv

18.00 — Pentru cei mici: Ala Bala.

18,30 — Pentru tineretul școlar. Școli și tradiții: Liceul „Petru Rareș" din Piatra Neamț.

18,50 — Publicitate.

19,00 — Telejurnalul de seară. Agenda economică.

19.27 — Buletinul meteorologic.

19,30 — Atlas folcloric: Nestemate argeșene.

20.00 — Telecronica economică.

20,30 — Electronii... în muzică și dans. Muzică ușoară la instrumente electronice.

21,00 — Film artistic „Pășind prin Moscova".

22,20 — Panoramic.

22,45 — Telejurnalul de noapte.

„SPARTACUS"

„Spartacus" este evocarea marii răscoale a sclavilor care a făcut să se cutremure — cu două milenii în urmă — semețul edificiu al imperiului roman. Figura eroului titular, conducătorul legendar al răscoalei, domină această reconstituire în culori și pe ecran panoramic a antichității romane. Montarea, deși foarte costisitoare, nu atinge poate opulența proprie unor realizări mai recente cum a fost „Cleopatra", de pildă. Evident, nu lipsesc decorurile monumentale, peisajele spectaculoase, mișcările de masă și luptele antrenînd participarea a mii de figuranți; nu lipsesc nici momentele de înaltă tensiune și nici intermezzo-urile lirice — atribute ale atractivității acestui gen atît de popular: „Spartacus" este o supra super-producție.

Dar se pare că autorii au urmărit mai mult decît doar efectele exterioare ale reconstituirii cinematografice. Apelînd la istorie sau îngăduindu-și unele libertăți față de rigorile ei, filmul dezvăluie resorturi și semnificații ale răscoalei lui Spartacus, dintr-o perspectivă contemporană. Există chiar unele analogii și aluzii vizînd direct cutare sau cutare aspect anacronic al realității vremurilor noastre (de pildă, în senatul roman un senator căzut în disgrație vorbește despre „listele negre" — referire transparentă la prigoana maccarthystă care l-a lovit și pe autorul scenariului, Dalton Trumbo, unul din „cei zece" de la Hollywood). Un subtext pe fundalul căruia eroii sînt prezentați „de aproape", nu statuar ci ca niște oameni vii, cu unele momente relevante ca psihologie; Spartacus (interpretat de Kirk Douglas) străbate distanța uriașă pe scara conștiinței care desparte sclavul, greu de îmblînzit din primele secvențe, de conducătorul înțelept și neînfricat al armatei sclavilor răzvrătiți.

Subiectul se înscrie — în esență — în coordonate istorice și geografice cunoscute marelui public. Episoadele de la școala de gladiatori din Capua, unde izbucnește răscoala, sînt dintre cele mai dense ca semnificație. Regizorul Stanley Kubrick evită aici tentația spectaculosului gratuit, supralicitarea detaliilor naturaliste. Chiar lupta pe viață și pe moarte a gladiatorilor cumpărați de bogatul Crassus (Laurence Olivier) pentru desfătarea femeilor care-l înconjoară este prezentată mai mult indirect, tragismul ei fiind reflectat în privirea încărcată de ură a eroului principal sau în expresia celor două femei care urmăresc lupta și cer moartea sclavului învins. Episodul, ca și altele în care aparatul de filmat înfățișează „existența cotidiană", condiția sub-umană a gladiatorilor, sînt remarcabile. Intenția autorilor este de a sugera acumularea spontană de revoltă în rîndurile sclavilor și licăririle unei conștiințe noi — ca în gestul neașteptat al gladiatorului care, deși învingător, preferă să se sacrifice pe sine și refuză să-și ucidă adversarul numai pentru plăcerea patricienilor învestmîntați în togi imaculate.

Evocarea răscoalei propriu-zise este făcută pe două planuri paralele — urmărind organizarea sclavilor conduși de Spartacus și reacția Romei. Ciocnirea dintre legiunile romane comandate de tiranul Crassus și armata sclavilor răsculați este unul din momentele reușite din punct de vedere plastic; mișcările pregătitoare, de o precizie matematică, ale cohortelor romane, creează „suspens", iar aparatul de filmat — trecînd dintr-o tabără în alta — sugerează tensiunea așteptării și amploarea forțelor angrenate în bătălia ce urmează.

Înfruntarea decisivă nu are loc însă pe cîmpul de luptă, iar faptul că răscoala este înăbușită în sînge nu dă și concluzia acestui film; „Spartacus" privește spre viitor. Excelent ca idee cinematografică, episodul în care, refuzînd să-l trădeze pe conducătorul învins (și respingînd implicit clemența făgăduită de Crassus) supraviețuitorii scandează, unul după altul: „Eu sînt Spartacus", semnifică forța idealului de libertate personificat de eroul principal al evocării. Cu prilejul unei convorbiri avute cu Kirk Douglas în timpul vizitei făcute în țara noastră, interpretul lui Spartacus și producătorul acestui film ne-a spus că și-a conceput personajul ca pe un om obișnuit care își devansează epoca, monumentalitatea de erou legendar fiind o proiecție a idealurilor de demnitate umană cu care Spartacus se identifică în conștiința spectatorului de astăzi. Această concepție asupra personajului ar fi cerut, credem, o analiză mai profundă a procesului de devenire trăit de Spartacus, ceea ce ar fi depășit însă, se pare, limitele genului abordat. Oricum, este de menționat lipsa de ostentație a portretizării, inclusiv în ce privește personajele situate de partea opusă a baricadei: Crassus — care cu rafinamentul și cruzimea sa întruchipează Roma acaparatorilor, Grachus — ale cărui aforisme („la Roma demnitatea scurtează viața") nu sînt simple jocuri de cuvinte, Batatius — profitorul dintotdeauna, creionat cu umor.

Intenția realizatorilor de a „umaniza" genul super-producției rodește îndeosebi în prima parte a evocării. În partea a doua — chiar dacă sînt episoade remarcabile ca acelea citate mai înainte — firul epic traversează nu puține locuri comune. Scenariul pune aici accentul mai ales pe lupta pentru putere din Senatul roman și este inegal în slujirea dramatică a conflictului principal; fragilitatea poveștii de dragoste, prezentarea unor scene de luptă și marșuri filmate banal, caracterul amorf al masei sclavilor răsculați (în memorie nu rămîne nici o individualitate distinctă), rezolvarea neinspirată din punct de vedere artistic a finalului — iată carențe care fac ca ultima parte a filmului să pară lungită și, în general, sub nivelul începutului promițător al acestei evocări. Se poate spune că nici interpretul rolului principal nu dă — în mod egal pe parcursul întregului film — măsura puternicei sale personalități. Cu această rezervă asupra interpretării, trebuie să spunem că jocul actorilor este la înălțimea popularității lor. Ceea ce nu este puțin dacă amintim că alături de Kirk Douglas și Laurence Olivier, pe ecran apar actori ca Charles Laughton (Grachus), Peter Ustinov (Lentulus Batatius), Toni Curtis ș. a. Datorită în bună măsură și interpretării, teama lui Crassus în fața furtunii dezlănțuite de Spartacus este veridică pe ecran, superioritatea sclavului învins asupra puternicului său învingător e sugerată convingător; mesajul filmului apare actual, mai ales dacă ne gîndim că deși sclavajul a fost abolit, în lumea contemporană există încă două milioane de sclavi, că libertatea și demnitatea umană sînt înscrise pe steagul de luptă a milioane de oameni...

Desigur, nu se poate face abstracție de faptul că au trecut șapte ani de la realizarea filmului — distanță în timp își spune cuvîntul. Cu toate acestea îl preferăm pe „Spartacus" superproducțiilor care i-au succedat, și credem că nu greșim.

D. COSTIN

cronica cinematografică

ÎNTOARCEREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE RĂDULESCU DE LA ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C.A.E.R.

Marți seara s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația condusă de vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R., care a participat la lucrările celei de-a XXIX-a ședințe a Comitetului Executiv al C.A.E.R.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și alte persoane oficiale române, precum și de A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

În legătură cu apropiata deschidere a Expoziției industriale japoneze

La 19 mai se va deschide la București o expoziție industrială a Japoniei. Pe o suprafață de aproximativ 3 500 mp vor fi expuse mai bine de 10 000 de produse aparținînd industriei constructoare de mașini, industriei siderurgice și chimice, industriei ușoare. Aproape 60 la sută din suprafața totală de expunere este deținută de ramura construcțiilor de mașini. În cadrul expoziției mari companii industriale prezintă în standurile expoziției o gamă variată de aparate de fotografiat, aparate electronice de măsurat și calculat, magnetofoane, aparate de radio, televizoare și alte bunuri electrice de uz casnic, microscoape electronice, aparate medicale, diverse mașini agricole, tractoare forestiere, motociclete, autoturisme și altele. De asemenea, vor fi expuse machete de obiective industriale, de trenuri electrice, de avioane etc. Expoziția va cuprinde de asemenea un sortiment variat de produse siderurgice, chimice, textile sintetice, diverse bunuri metalice.

În legătură cu apropiata ei inaugurare, dl. Keishi Nakamura, directorul expoziției, a declarat unui redactor al Agenției române de presă „Agerpres" : „Expoziția industrială japoneză, care va fi deschisă timp de aproape două săptămîni în frumoasa dv. capitală, reprezintă cea mai importantă manifestare de acest gen organizată în ultimul timp de Japonia în România. Vom prezenta cu acest prilej în cea mai mare parte mărfuri care pot interesa economia românească. Cuprinzînd unele din cele mai recente realizări ale ramurilor industriale japoneze, expoziția are ca scop să informeze publicul românesc, îndeosebi pe cel de specialitate, asupra nivelului actual de dezvoltare al economiei japoneze".

Referindu-se la importanța pe care o prezintă astfel de manifestări în cunoașterea reciprocă a posibilităților de export și la contribuția pe care acestea o aduc în intensificarea schimburilor comerciale bilaterale, dl. K. Nakamura a spus, în încheiere : „Relațiile comerciale dintre țările noastre se desfășoară de cîțiva ani în mod avantajos pentru ambele părți. Astfel, în comerțul exterior al Japoniei cu țările socialiste din Europa, România deține, ca volum, locul al doilea, după U.R.S.S. Expoziția industrială japoneză, ca și prezențele românești la tîrgurile internaționale de la Tokio și Osaka, constituie, alături de alte acțiuni, mijloace menite să contribuie la dezvoltarea continuă a acestor relații".

SOSIREA VICEPREȘEDINTELUI ORGANIZAȚIEI DE COMERȚ EXTERIOR JAPONEZE-„JETRO"

Cu prilejul apropiatei deschideri la București a expoziției industriale japoneze, marți seara a sosit în Capitală dl. Kimitaka Murakami, vicepreședinte al Organizației de comerț exterior japoneze — „Jetro".

La aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, precum și de Keishi Nakamura, directorul expoziției industriale japoneze.

(Agerpres)

De la Comisia electorală centrală pentru alegerea unui deputat în Marea Adunare Națională

În vederea alegerii unui deputat în Marea Adunare Națională, în circumscripția electorală nr. 11 Tileagd din regiunea Crișana, care va avea loc la 11 iunie 1967, a fost depusă, din partea Frontului Democrației Populare, candidatura Episcopului Papp Ladislau al Episcopiei reformate Oradea.

Nefiind contestată, candidatura a rămas definitivă.

Viceprim-ministrul și ministru de stat al comerțului și industriei din Australia a sosit în Capitală

Marți seara a sosit la București dl. John McEwen, viceprim-ministru și ministru de stat al comerțului și industriei din Australia, care va face o vizită oficială în țara noastră și va purta discuții privind dezvoltarea relațiilor comerciale dintre România și Australia.

Oaspetele este însoțit de A. P. Fleming, ministru cu probleme comerciale din cadrul ambasadei Australiei la Londra, și de R. Schneemann, consilier economic al ambasadei Australiei de la Viena.

Pe aeroportul Băneasa, dl. John McEwen a fost salutat de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, și de alte persoane oficiale. A fost de față sir John Chadwick, ambasadorul Marii Britanii la București.

La sosire, viceprim-ministrul australian a declarat unor redactori ai Agenției române de presă „Agerpres" și Radio-televiziunii : „Sper că vizita mea va fi rodnică, deoarece ea este legată de probleme care pot facilita țărilor noastre să se cunoască mai bine. Scopul vizitei este de a discuta căile și mijloacele pentru dezvoltarea unor relații economice și comerciale mai strînse între țările noastre. Dacă vom reuși acest lucru în următoarele zile — și cred că vom reuși — atunci distanța dintre România și Australia se va micșora, iar relațiile comerciale se pot intensifica ca urmare a cunoașterii reciproce a capacităților și resurselor celor două țări".

(Agerpres)

SPORT

„CURSA PĂCII"

Etapa de ieri a revenit selecționatei României

BERLIN 16 (Agerpres). — După o zi de repaus, cea de-a XX-a ediție a „Cursei Păcii" a continuat cu etapa a 7-a, Szczecin-Berlin (157 km), în care cicliștii români au avut o comportare bună, ocupînd locul trei cu Ion Cosma și locul șase prin Gabriel Moiceanu. Pe echipe etapa de ieri a revenit selecționatei României, urmată de Belgia și Elveția. Desfășurată pe un timp răcoros, cu repetate rafale de ploaie, întrecerea a fost animată de numeroase evadări la care au participat și cicliștii români Cosma, Grigore și Moiceanu. La sprintul final s-a prezentat un pluton de 50 de concurenți, pluton în care se găseau toți cei șase rutieri români.

Clasamentul etapei : 1. Zenon Czechowski (Polonia) a străbătut 157 km în 3h38'20" (medie orară 43,200 kilometri); 2. Ebert (echipa combinată a Republicii Federale a Germaniei și Berlinului occidental) ; 3. Ion Cosma (România); 4. Koechli (Elveția) ; 5. Hojlund (Danemarca) ; 6. G. Moiceanu (România) ; 7. Rene de Bie (Belgia) ; 8. Mohammed el Gourch (Maroc) ; 9. Smolik (Cehoslovacia) ; 10. Zivkovici (Iugoslavia) toți în același timp cu învingătorul. A abandonat polonezul J. Gawliczek. În cursă au mai rămas 108 concurenți.

Clasamentul general individual : 1. Smolik (Cehoslovacia) ; 2. Heintz (Franța) la 1'15" ; 3. Berland (Franța) la 1'31"' ; 4. Marks (R.D.G.) la 1'48" ; 5. Kirilov (Bulgaria) la 2'30" etc. Pe echipe continuă să conducă reprezentativa Franței. Echipa română ocupă locul 12. Astăzi se desfășoară etapa a 8-a, Berlin—Leipzig 206 km.

În cîteva rînduri

SEMIFINALELE „CUPEI ROMÂNIEI" la fotbal vor avea loc la 28 iunie. Ieri, la sediul F.R.F. au fost stabilite, prin tragere la sorți, meciurile respective : **Rapid** va întîlni pe **Foresta Fălticeni**, iar **Steaua** pe **C.F.R. Timișoara.**

FAZA DECISIVĂ A CAMPIONATULUI DE VOLEI. — Echipele **Dinamo București** și **Viitorul Bacău** au inaugurat ieri în sala Floreasca turneul final al campionatului de volei masculin. Normal, dinamoviștii au învins. Scor : 3—1. În celelalte două partide s-au înregistrat următoarele rezultate : **Steaua — Tractorul Brașov 3—0 ; Politehnica Galați — Rapid 3—1.** Ordinea primelor trei clasate a rămas aceeași : Steaua (45 puncte), Politehnica (43 p), Dinamo (42 p).

Turneul continuă astăzi, începînd de la ora 16, tot în sala Floreasca.

ASTĂZI LA PRAGA în prima partidă a finalei „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă (feminin), echipa Progresul București va întîlni formația locală Sparta. Echipa bucureșteană este alcătuită din Maria Alexandru, Carmen Crișan, Victoria Jandrescu-Babiciuc și Doina Zaharia. Returul va avea loc la București la 25 mai.

Cronica zilei

PLECAREA DELEGAȚIEI CAMEREI DE COMERȚ DIN MINNEAPOLIS (S.U.A.)

Delegația Camerei de Comerț din Minneapolis (S.U.A.), condusă de J. Patrick Kittler, a părăsit marți la amiază Capitala. La aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de funcționari superiori din Camera de Comerț a Republicii Socialiste România. Au fost prezenți membri ai Ambasadei S.U.A. la București. În timpul vizitei făcute în țara noastră, oaspeții americani au avut întrevederi și au purtat discuții cu Petre Moldovan prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț, precum și cu conducători ai unor întreprinderi românești de comerț exterior. De asemenea, oamenii de afaceri americani au vizitat diverse uzine și fabrici din București, Brașov și Ploiești.

ACAD. MIRON NICOLESCU A PRIMIT TITLUL DE MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI DE ȘTIINȚE DIN TOULOUSE

Acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, s-a înapoiat marți seara în Capitală, venind de la Toulouse, unde i-a fost decernat recent titlul de membru corespondent al Academiei de Științe din Toulouse. Distincția i-a fost înmînată în cadrul unei festivități, de Georges Bastide, președintele acestei academii.

CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A IZRAELULUI

Cu prilejul sărbătorii naționale a Izraelului, ministrul acestei țări la București, Eliezer Doron, a oferit marți după-amiază o recepție. Au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, oameni de artă și cultură, reprezentanți ai cultelor, ziariști. Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

★

În cadrul manifestărilor prilejuite de „Zilele nucleare româno-franceze", marți a avut loc în Capitală un colocviu de electronică nucleară. Specialiștii francezi au prezentat referate asupra principiilor de organizare în cercetare și a producției de aparatură nucleară, și au înfățișat unele realizări în acest domeniu obținute la Comisariatul pentru energia atomică al Franței.

★

S-a înapoiat în Capitală Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, care a condus o delegație într-o vizită în Finlanda la invitația Asociației finlandeze de comerț exterior.

★

Delegația română care va participa la primul Congres al culturii bulgare și la festivitățile prilejuite de sărbătorirea Zilei scrisului slav și culturii bulgare, a părăsit marți seara Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia.

Din delegație, care este condusă de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, fac parte Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ilie Rădulescu, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., și scriitorul Victor Tulbure.

★

Cu prilejul turneului întreprins în țara noastră de „Deutsches Theater" din R. D. Germană marți dimineața a avut loc la sediul Ambasadei R.D.G. o întîlnire cu ziariști români. În cadrul întîlnirii, actorul și regizorul Wolfgang Heinz, directorul 'ui „Deutsches Theater" și alți colaboratori ai teatrului au răspuns întrebărilor puse de ziariști.

(Agerpres)

Primul Congres al culturii bulgare

Naiden HADJIISKI
ziarist bulgar

În ziua de 18 mai va avea loc la Sofia deschiderea primului Congres al culturii — unul dintre evenimentele de seamă din istoria culturii bulgare. Înșiși creatorii acestei culturi — scriitori, pictori, actori, arhitecți și compozitori, ziariști și interpreți muzicali, și alături de ei cei mai entuziaști iubitori și răspînditori ai culturii, o armată de 1 600 reprezentanți ai intelectualității creatoare, se întrunesc pentru a dezbate problemele culturale ale trecutului și prezentului, rolul și importanța culturii în construcția socialistă a Bulgariei, formele și căile dezvoltării ei viitoare.

O sarcină directă a Congresului va fi alegerea unui Comitet pentru Cultură și Artă ; rolul său va consta în căutarea de noi forme și căi pentru rezolvarea acelor probleme actuale din domeniul construcției culturale, pe care le generează dezvoltarea necontenită a țării. Care sînt aceste probleme ? Cele mai de seamă dintre ele sînt cuprinse în Hotărîrea C.C. al P.C. Bulgar apărută acum cîteva zile cu privire la reorganizarea Comitetului pentru Cultură și Artă.

Dezvoltarea contemporană a culturii în Bulgaria impune forme și metode noi, un spirit nou în munca și conducerea instituțiilor culturale. Reorganizarea Comitetului, a formelor de muncă în toate verigile vieții culturale constituie un imperativ al vremii, o cerință a vieții înseși. În organele de stat pentru cultură și artă inițiativa obștească va pătrunde de sus pînă jos. Comitetul pentru Cultură și Artă, organele de conducere regionale, raionale și comunale în domenul culturii vor fi eligibile. Conferințele care au precedat Congresul au ales Consiliile culturale regionale, raionale și comunale, care vor îndeplini funcția de secții pe lîngă sfaturile populare.

Păstrîndu-și funcția de minister, Comitetul va activa pentru realizarea practică a politicii statului în domeniul culturii și artei, va realiza controlul și conducerea metodică a activității culturale generale a țării. În componența noului comitet pe care îl va alege Congresul, vor intra 100—150 de persoane — militanți și creatori dintre cei mai de seamă în domeniile literaturii, muzicii, teatrului, artei plastice, arhitecturii etc.

În întreaga țară, în orașe și sate s-au desfășurat adunări și conferințe, în cadrul cărora s-a făcut bilanțul drumului parcurs de cultura bulgară, s-au relevat perspectivele deosebit de largi deschise în fața poporului bulgar, a culturii sale după 9 septembrie 1944, adică după eliberarea țării de sub jugul fascist.

Cîteva date comparative. În anul antebelic 1939, în aproape 2 000 comune, adică în 27 la sută din localitățile populate ale țării, nu existau nici un fel de : școli, aproximativ 100 000 copii între 7—14 ani neavînd putința de a învăța. Numărul analfabeților se ridica la circa 1,5 milioane. Cu totul alta este situația astăzi. În Bulgaria nu există acum vreo localitate fără școală, nu există analfabeți. De cîțiva ani durata învățămîntului elementar obligatoriu a fost mărită cu încă un an — pînă la clasa a VIII-a.

O dezvoltare deosebit de largă au atins în ultimii ani învățămîntul mediu și superior. Dacă în trecut el era inaccesibil pentru o mare parte a tinerilor, în prezent spre gimnazii și școlile medii profesionale și speciale sînt îndrumați peste 90 la sută dintre elevii care termină clasa a VIII-a. La fiecare 10 000 de locuitori revin cîte 455 elevi în școlile medii. Sistemul de învățămînt și rețeaua școlară sînt astfel organizate încît două treimi dintre cei ce învață absolvă școli profesionale, adică pășesc în viață cu o profesie stabilită.

Într-o dezvoltare continuă se află învățămîntul superior din Bulgaria. Dacă în 1939/1940 numărul studenților era de 10 000, acum el se ridică la 85 000. În prezent la fiecare 10 000 locuitori revin cîte 105 studenți. Pentru tineretul studențesc sînt asigurate cămine, cantine, stațiuni de odihnă și îngrijire a sănătății. Aproximativ 50 la sută dintre studenți primesc burse de stat. Ca în toate celelalte forme de școlarizare, învățămîntul superior este complet gratuit.

Bulgaria de astăzi dispune de o largă rețea de institute științifice, biblioteci, case de cultură, teatre, cinematografe, muzee, în care lucrează mii și mii de oameni.

O mare atenție se acordă dezvoltării științei și progresului tehnic. S-a mărit de multe ori numărul institutelor științifice și de cercetări. Să luăm, de pildă, Academia bulgară de științe și Academia de științe agricole. În prezent, Academia de științe dispune de 33 de institute de cercetări, 6 laboratoare centrale și multe alte secții științifice, iar Academia de științe agricole — de 24 de institute de cercetări și multe stațiuni de experimentare în țară. În cele două academii lucrează aproximativ 4 000 de persoane. Un număr similiar de cercetători, constructori și proiectanți lucrează în institutele de construcții de mașini și la bazele pentru dezvoltarea tehnică ale diferitelor ministere. Alți aproximativ 5 500 lucrători științifici — profesori, conferențiari, asistenți din institutele de învățămînt superior își aduc de asemenea contribuția la dezvoltarea diferitelor ramuri ale științei.

Artele au cunoscut, de asemenea, în anii puterii populare, o înflorire rapidă. Astăzi există în țară aproximativ 50 de teatre, 10 orchestre simfonice de stat, numeroase coruri și ansambluri artistice. Numărul anual al spectatorilor de cinematograf depășește 120 milioane persoane (la o populație totală de aproximativ 8 200 000).

În condițiile socialismului activitatea editorială a sporit vertiginos. În două decenii, în țară au fost editate peste 50 000 titluri de cărți cu un tiraj total de 512 milioane exemplare. Numai în 1966 au apărut 3 700 cărți într-un tiraj de peste 39 milioane exemplare.

Cele mai izbutite creații ale literaturii bulgare au fost traduse și editate în ultimii 20 de ani în 60 de limbi străine. O importantă hotărîtoare are faptul că în operele literare și de artă pulsează viața poporului, că eroii lor principali sînt oamenii simpli, oamenii muncii. Credincioși tradițiilor progresiste și democratice din trecut, cînd literatura și arta au servit nemijlocit în lupta pentru independență, pentru eliberarea națională și socială, scriitorii bulgari, artiștii, compozitorii, întreaga intelectualitate participă activ la lupta poporului pentru construirea noii societăți.

Succese remarcabile a cucerit în ultimii ani și arta interpretativă bulgară. În afară de artiști cu renume, în țară și peste hotare evoluează și colective artistice întregi. Baza și izvorul lor de forță și inspirație este activitatea artistică de amatori. Aceasta este o mișcare populară largă și entuziastă, în care înfloresc talentele populare. Mii de oameni, organizați în ansambluri artistice, în coruri, grupuri de dansuri și orchestre, în colective teatrale și de estradă, de artă, literatură etc. își dau la iveală talentele creatoare. În prezent în Bulgaria există 15 000 de colective artistice de amatori, cu jumătate de milion de interpreți.

Noua cultură bulgară a devenit nu numai accesibilă poporului ; poporul este însuși creatorul ei, cel ce o prețuiește și o dezvoltă.

ANUL TURISTIC INTERNAȚIONAL ÎN ROMÂNIA

Un bogat program sportiv la dispoziția oaspeților

Interviu cu tov. Miron Olteanu, vicepreședinte al Consiliului general al U.C.F.S.

● COMPETIȚII DE MARE ANVERGURĂ ● NOCTURNE FOTBALISTICE ȘI PUGILISTICE PE LITORAL ● CENTRE DE ÎNCHIRIERE A MATERIALELOR SPORTIVE ● POLIGOANE DE TIR LA SINAIA, PREDEAL, CONSTANȚA, EFORIE ● ACTIVITĂȚI SPORTIVE DE AGREMENT

— Cu ocazia „Anului internațional al turismului—1967", țara noastră va fi gazdă ospitalieră a zeci și zeci de mii de oaspeți din diverse colțuri ale lumii. Pentru a se asigura condiții cît mai variate de destindere și agrement, s-au definitivat sau sînt în curs de definitivare ample acțiuni cu caracter sportiv. Ați putea face unele precizări ?

— Oaspeților noștri — care, turiști fiind, sînt în mare majoritate și amatori de sport — le vom rezerva posibilitatea de a-și petrece activ timpul pe terenurile sportive sau, după preferință, să asiste la competiții diferite. În acest sens, am întocmit un plan detaliat, împreună cu Oficiul Național de Turism. De altfel în prospectele turistice ale agențiilor din străinătate, ca și la filialele O.N.T. din țară, la complexele hoteliere etc., pot fi cunoscute amănuntele necesare.

— Concret, ce competiții mai deosebite vor avea loc în zonele turistice ?

— Din programul general, aflat în curs de îmbogățire, reține atenția meciurile de fotbal România—Italia (25 iunie, la București), turneul echipei masculine de volei a Franței (iulie, la Constanța), meciuri internaționale de fotbal pe litoral, dubla întîlnire România — R. F. a Germaniei la rugbi și fotbal (octombrie — noiembrie, la București și Constanța), turnee internaționale de lupte greco-romane, haltere, ciclism, atletism etc.

Sîntem în tratative pentru organizarea, între altele, a unei gale pugilistice cu participarea cîtorva medaliați ai campionatelor europene, a unor întîlniri de handbal cu echipe din Suedia, Danemarca, R.D.G., R.F.G. În cadrul „Cupei Mamaia" la tenis și al turneului de volei feminin din 24—27 august am invitat, de asemenea, sportivi fruntași de peste hotare.

Multe din aceste întreceri vor avea loc pe litoral, unde, pe lîngă oamenii muncii români veniți la odihnă și tratament, se vor afla și numeroși turiști din R.F.G., Franța, Anglia, Țările Scandinave, Austria, Belgia, Olanda, Elveția, Italia și din alte țări.

Elita sportului nostru va fi prezentă nu numai la întrecerile de genul arătat mai sus, ci și la o serie de competiții cu caracter intern, al căror loc de desfășurare l-am ales special în zonele de largă circulație turistică. Pe litoral, de exemplu, în sezonul estival oaspeții noștri vor putea urmări semifinalele „Cupei României" la fotbal (în cuplaj nocturn pe stadionul din Constanța), „Cupa Mării Negre" la baschet, haltere și gimnastică, un concurs de parașutism-salt în apă (pe lacul Siut-Ghiol, sfîrșitul lunii august), demonstrații de tenis, gimnastică artistică, volei, scrimă, iahting.

— Dar în localitățile de munte, în stațiunile balneare ?

— Cum, prin specificul lor, astfel de locuri predispun, să zic așa, la excursii, la drumeție sau ascensiuni, ne-am orientat atenția spre organizarea unor acțiuni corespunzătoare. Ghizii O.N.T. și activiști ai U.C.F.S. vor fi în măsură să recomande trasee pentru toate vîrstele și dorințele, sau — la cerere — să însoțească grupurile interesate. În acest sens, se revăd și se îmbunătățesc potecile și marcajele turistice, se lărgesc și se modernizează o serie de cabane din masivele muntoase cele mai atractive : Bucegi, Ceahlău, Parîng, Rodna.

Frumusețea Carpaților românești va putea fi admirată și cunoscută îndeaproape, deopotrivă de cei ce vor să urce singuri potecile de munte sau de cei ce vor prefera scaunele comode ale telefericului. Pe platoul Bucegilor, telefericului existent i se va mai adăuga încă unul — între Sinaia și vîrful Furnica. Un teleferic nou va face, în curînd, legătura între cabanele Bilea-lac și Bîlea-cascadă. Fără îndoială, asemenea mijloace de transport vor fi preferate de turiști în special la iarnă.

Deși poate pare oarecum nepotrivit (de-abia începe vara !), vreau să precizez că sezonului sportiv de iarnă îi acordăm de acum atenția necesară. Numeroșii turiști străini ce și-au anunțat vizita în lunile reci preferă, desigur, sporturile de sezon : schiul, patinajul, săniușul, bobul. La Poiana Brașovului, la Sinaia, Predeal — centre turistice cu reputație internațională — precum și în unele stațiuni balneare vor fi programate competiții sportive cu participare internațională. Accesul sportivilor, dar și al spectatorilor pe traseele de pe Clăbucet și Postăvarul îl vor înlesni schilifturile și telefericele. O.N.T.-ul are prevăzute fonduri speciale pentru construirea unui schi-lift la Poiana Brașov și a altuia la Predeal.

— Cum și unde pot face sport turiștii străini ?

— Pînă la 1 iunie, întregul parc sportiv din localitățile cele mai frecventate de turiștii străini va fi pus la punct. Lucrările ce se întreprind în acest sens nu se limitează la înfrumusețarea bazelor sportive existente, la extinderea tribunelor acestora, ci au în vedere și construirea unor noi amplasamente de recreare. La unele baze sportive activitatea se va putea desfășura și seara, la lumina reflectoarelor. Instalații corespunzătoare vor fi amplasate pe litoral: la stadionul „1 Mai" (pentru nocturne fotbalistice), la complexul sportiv „Spartac" (pentru gale pugilistice).

Pe litoral, ca și la Sinaia, Predeal sînt în curs de amenajare terenuri de tenis, volei, baschet, poligoane pentru practicarea tirului. La Constanța vom face un manej de călărie, unde amatorii de hipism vor putea închiria cai proveniți din renumitele herghelii de la Cizlău, Rădăuți, Mangalia. Materialul sportiv, echipamentul necesar, instructorii de specialitate îi așteaptă pe cei interesați.

Organele locale U.C.F.S. vor sprijini toate acțiunile ce se întreprind pentru ca turiștii străini să se simtă cît mai bine și pe terenurile noastre de sport.

Interviu realizat de
Ion DUMITRIU

Sporesc aderenții colaborării intereuropene

(Urmare din pag. I)

cercuri de afaceri din Occident spre căutarea unor noi căi și mijloace pentru lărgirea și diversificarea continuă a relațiilor economice cu țările socialiste. În Italia și Anglia au luat ființă, încă la începutul anului, organisme semioficiale, denumite „Consilii pentru încurajarea comerțului cu statele socialiste". După cum s-a menționat în presă, în Anglia acest organism va beneficia de anumite subvenții guvernamentale pentru a studia posibilitățile unor schimburi sporite și a organiza călătorii de prospectare ale oamenilor de afaceri în țările răsăritene.

Tema raporturilor economice Est-Vest este prezentă la loc de frunte pe agenda multor reuniuni interoccidentale. Un singur exemplu Întrunit la Paris, Comitetul executiv al Camerei Internaționale de Comerț, instituție ce încorporează 7 500 de aderenți, din care 6 000 de societăți industriale și comerciale din zeci de țări occidentale, a recomandat membrilor săi o serie de măsuri în vederea intensificării schimburilor Est-Vest. Printre ele figurează înlăturarea contingentărilor la importuri pentru produsele din statele socialiste, multiplicarea contactelor pe linia cooperării industriale și a colaborării în domeniul comerțului etc.

Extinderea relațiilor economice Est-Vest a format obiectul unor ample discuții la recenta sesiune de la Geneva a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa. În preajma întîlnirii a apărut un studiu elaborat de acest organism cuprinzînd, printre altele, un bogat material care ilustrează interesul tot mai mare al statelor spre lărgirea și diversificarea cooperării în domeniul industriei și exprimă preocuparea lor pentru găsirea unor forme noi de cooperare Documentul constată că necesitatea cooperării tehnico-științifice Est-Vest a devenit mai evidentă deoarece „dezvoltarea tehnologică rapidă a țărilor răsăritene și-a sporit importanța, extinderea comerțului Est-Vest a inclus schimbul de mărfuri de înaltă tehnicitate, precum și livrarea de fabrici complete, de echipament".

Aducîndu-și o contribuție activă la desfășurarea lucrărilor sesiunii, România a fost inițiatoare sau coautoare a cinci dintre proiectele de rezolutie adoptate de participanți. Unul din acestea, prezentat de delegația română împreună cu delegațiile altor 12 țări, constatînd importanța fundamentală a progreselor științifice și tehnice pentru dezvoltarea economică și socială pe plan național și internațional, invită statele membre să-și intensifice eforturile în vederea cooperării științifice și tehnologice, atît pe o bază bilaterală, cît și în cadrul comisiei și să faciliteze schimbul de informații și de experiență între savanți și institutele naționale de cercetări tehnice și științifice pe o bază reciproc avantajoasă.

Creșterea curentului de opinie favorabil dezvoltării relațiilor dintre țări cu orînduiri sociale diferite din Europa, precum și acțiunile concrete decurgînd din aceasta, sînt urmărite și de largi cercuri de afaceri din S.U.A. care fac eforturi vizibile pentru a determina modificări corespunzătoare în orientarea actuală a politicii Washingtonului. Făcîndu-se ecoul acestor cercuri, ziarul „New York Herald Tribune — Washington Post" scria : „Timpul este propice pentru făurirea unor punți de înțelegere între Est și Vest... În prezent, S.U.A. se găsesc în urma aliaților lor din Europa occidentală în ce privește stabilirea relațiilor comerciale cu Răsăritul". Un alt cotidian american, „Christian Science Monitor" demonstra, într-unul din articolele sale pe această temă, „inutilitatea barierelor în calea comerțului Est-Vest", bariere impuse de legile americane în vigoare Cu puțin timp în urmă, la New York a avut loc o conferință avînd ca unică temă de discuție „comerțul între Est și Vest". Oameni de afaceri și personalități politice reprezentative — printre care s-a aflat și subsecretarul de stat pentru afacerile economice, Katzenbach, — au dezbătut timp de trei zile cauzele „inactivității americane" în acest domeniu. Subsecretarul de stat Katzenbach a declarat : „Cu noi sau fără noi, comerțul cu țările din Europa răsăriteană va continua să crească. Dacă nu vom participa la aceste schimburi comerciale, noi vom fi cei care vom avea de pierdut".

În opinia publică vest-europeană cucerește mereu teren ideea — susținută cu vigoare de țara noastră și de celelalte țări socialiste — că intensificarea schimburilor economice și tehnico-științifice între statele cu orînduiri sociale diferite, corespunzînd intereselor reciproce ale țărilor respective, contribuie totodată într-o măsură însemnată la apropierea și înțelegerea între popoare, la îmbunătățirea atmosferei politice, la crearea unor condiții tot mai propice pentru asigurarea păcii și securității în Europa și în lume. Clădite pe temelia trainică a respectului și stimei mutuale, pe egalitatea în drepturi între state independente și suverane, pe neamestecul în treburile interne ale celuilalt și avantajul reciproc, relațiile de cooperare dintre toate statele, indiferent de orînduirea socială, își vădesc caracterul constructiv, afirmîndu-se ca un important factor pozitiv al vieții internaționale contemporane.

viața internațională

„Se dezvoltă relațiile de prietenie și colaborare dintre Iran și România"

PRESA DIN TEHERAN DESPRE VIZITA TOVARĂȘULUI CHIVU STOICA

TEHERAN 16. — Trimișii speciali Agerpres transmit: Întreaga presă iraniană acordă o importanță deosebită vizitei pe care o face în Iran tovarășul Chivu Stoica. Ziarele „Kayhan", „Ettelaat", „Djavan Mardan", „Journal de Teheran", „Kayhan International", „Iran Press" etc. au rezervat spații largi relatărilor despre sosirea la Teheran a oaspeților români, despre vizitele în capitala Iranului, la Șiraz, Persepolis și Ispahan.

Ziarul „Ettelaat", sub titlul „Prietenia iraniano-română, o necesitate istorică", publică un articol în care relevă dezvoltarea continuă pe care au cunoscut-o în ultimii ani relațiile de prietenie dintre cele două țări. „Această prietenie, scrie ziarul, constituie o contribuție importantă la întărirea păcii între popoare. Relațiile dintre România și Iran sînt un exemplu de relații între state cu sisteme sociale diferite".

Săptămînalul politic „Bamshad" a ilustrat prin cifre dezvoltarea relațiilor economice dintre Iran și România. În ultimii doi ani, scrie săptămînalul, volumul schimburilor a crescut de opt ori. România livrează Iranului 15 000 tractoare și va construi o uzină de tractoare ce va intra în funcțiune în anul 1970. De asemenea, România livrează Iranului vagoane, locomotive Diesel electrice, iar specialiștii români lucrează în Iran la aclimatizarea unor noi soiuri de plante și pentru sprijinirea dezvoltării agriculturii țării. Dezvoltarea și avantajele colaborării economice dintre Iran și România sînt ilustrate, de asemenea, și de publicațiile economice „Bource" și „Iran Press". Ele își exprimă părerea că în urma convorbirilor ce vor avea loc cu ocazia vizitei președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, perspectivele dezvoltării în continuare a colaborării tehnice și economice dintre cele două țări se vor lărgi.

Sub titlul „Miracolul românesc", ziarul „Journal de Teheran" publică un articol în care sînt trecute în revistă succesele repurtate de economia românească în perioada de după cel de-al doilea război mondial. România, se relevă în articol, posedă în prezent o economie cu un ritm de dezvoltare dintre cele mai rapide din lume. Sînt menționate rezultatele deosebite obținute în dezvoltarea industriei grele, a energeticii, a industriei materialelor de construcție, în transporturi și agricultură. „Aceste succese, scrie ziarul în încheiere, sînt o premisă favorabilă dezvoltării pe mai departe a relațiilor economice dintre Iran și România".

Conferința de presă a președintelui de Gaulle

PARIS 16. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Marți după-amiază, la Palatul Elysée, a avut loc o conferință de presă a președintelui de Gaulle. Au asistat circa 1 000 de ziariști francezi și străini și atașați de presă ai tuturor ambasadelor, precum și membrii guvernului în frunte cu premierul Pompidou.

După ce a vorbit despre alegerile legislative și consecințele lor, generalul de Gaulle a susținut cererea guvernului Pompidou de a i se acorda puteri speciale. În această ordine de idei, a insistat asupra necesității unor transformări de ordin economic și social impuse de concurența internațională, ca urmare a reducerii barierelor protectoare.

În ce privește politica externă, de Gaulle a reafirmat poziția sa privind menținerea independenței naționale fără ca Franța să renunțe la prieteniile ei, întărirea comunității celor șase, urmărirea destinderii, a înțelegerii și a cooperării în relațiile Est-Vest, încetarea în Asia „a intervenției străine și a războiului", ajutorul destinat țărilor slab dezvoltate.

Generalul de Gaulle a declarat că „solidaritatea țărilor Pieței comune față de exterior" se datorește și „presiunii foarte vii exercitate de americani și britanici pentru a determina Europa să accepte, pe socoteala sa și în avantajul deficiturilor balanțelor anglo-saxone, crearea de mijloace monetare artificiale". De asemenea, aceasta „se datorește poate și ameninței exercitate asupra lor în domeniul tehnologiei" de americani. În domeniul politic, conexat cu cel al apărării, comportarea S.U.A., a spus de Gaulle, „a deschis ochii celor șase asupra motivelor strict europene care le-ar justifica acordul lor".

O bună parte din conferință a fost consacrată perspectivelor Angliei de a fi primită în C.E.E. Arătînd că nu s-ar putea pune problema unui veto din partea Franței, președintele de Gaulle a calificat drept „ extrem de mari" obstacolele economice și politice pe care le ridică o eventuală aderare a Angliei la Piața comună. În acest sens, el a citat, între altele, politica agricolă comună pe care Marea Britanie ar putea-o accepta cu mari sacrificii, sistemul englez de aprovizionare cu materii prime pentru industrie, ca și cu produse alimentare din țările Commonwealthului la prețuri inferioare celor din C.E.E., circulația liberă a capitalurilor, precum și situația proprie a Irlei britanice.

„Britanicii nu ascund — a spus de Gaulle — că dacă ar reuși să intre în Piața comună, ei s-ar strădui să obțină schimbări, în special în domeniul agriculturii. Condițiile însă în care Franța se află astăzi în Piața comună, din punctul de vedere al industriei, agriculturii, comerțului, monedei și politicii sale, nu ar mai semăna de loc cu condițiile pe care le-ar găsi în noua organizație... S-ar impune în realitate făurirea unui edificiu cu desăvîrșire nou, făcînd abstracție întrutotul de cel care a fost de pe acum construit".

În fața diverselor alternative ar fi bine — a spus el — „să se aștepte ca evoluția internă și externă, care se manifestă în Anglia, să ajungă la capăt. Cu alte cuvinte, ca acest mare popor să realizeze el însuși, în interesul său, singur, profunda transformare economică și politică care i-ar permite să se alăture celor șase continentali... Dacă într-o bună zi Anglia ar ajunge acolo, Franța ar saluta cu bucurie această istorică transformare".

Comunicat sovieto-italian

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Comunicatul dat publicității în urma vizitei în Uniunea Sovietică a lui Amintore Fanfani subliniază că ministrul de externe al Italiei a fost primit de Leonid Brejnev, Alexei Kosîghin, Nikolai Podgornîi și Andrei Gromiko. Cu prilejul vizitei au avut loc schimburi de păreri în probleme actuale ale politicii internaționale și a fost examinată situația relațiilor bilaterale dintre U.R.S.S. și Italia, exprimîndu-se satisfacția pentru dezvoltarea lor.

Ministrii afacerilor externe ai Uniunii Sovietice și Italiei au semnat o convenție consulară și un acord de colaborare în domeniul turismului. Totodată, a fost parafat un acord referitor la colaborarea dintre cele două țări în domeniul cercetărilor științifice în agricultură.

Marți seara, ministrul afacerilor externe al Italiei, Amintore Fanfani, a plecat spre patrie.

Plenara C. C. al P. M. U. P.

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — Agenția P.A.P. transmite că la Varșovia a început marți cea de-a 8-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Lucrările plenarei au fost deschise de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. Zenon Kliszko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., a prezentat raportul „Cu privire la problemele actuale ale activității politice a partidului".

Declarațiile lui A. Novotny

OTTAWA 16 (Agerpres). — Cu prilejul vizitei oficiale pe care o întreprinde în Canada, Antonin Novotny, președintele R. S. Cehoslovace, a ținut la Ottawa o conferință de presă care a fost retransmisă de posturile canadiene de radio și televiziune. După ce a înfățișat politica externă a țării sale, președintele R. S. Cehoslovace s-a oprit asupra situației din Europa și a subliniat, printre altele, că mai devreme sau mai tîrziu pactul nord-atlantic și Tratatul de la Varșovia vor fi lichidate. El s-a referit apoi la necesitatea căutării unor căi noi pentru realizarea înțelegerii reciproce în Europa. În legătură cu aceasta, Novotny a subliniat necesitatea rezolvării problemei germane prin recunoașterea celor două state germane apărute după cel de-al doilea război mondial.

Ședința Skupștinei Federale a R. S. F. Iugoslavia

BELGRAD 16. — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: Marți, Skupștina Federală a R.S.F. Iugoslavia s-a întrunit la Belgrad în prima sa ședință după alegerile din luna trecută, cînd s-a ales jumătate din numărul total de 670 deputați federali. În cadrul ședinței comune a tuturor vecelor (camerelor), Milentie Popovici a fost ales președinte al Skupștinei Federale. Au fost, de asemenea, aleși vicepreședinții Skupștinei Federale și comisiile permanente.

Tot marți, vecele Skupștinei Federale s-au întrunit în ședințe separate, în cadrul cărora au fost aleși președinții și vicepreședinții vecelor.

Ședința Comitetului Executiv al C.A.E.R.

Între 11—15 mai 1967 a avut loc la Moscova cea de-a 29-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La ședință au participat: T. Tolov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, O. Simunek, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, G. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Gombojav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Gh. Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, A. Apro, vicepreședinte al guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

La ședința Comitetului Executiv a participat, în conformitate cu convenția dintre C.A.E.R. și guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia cu privire la participarea R.S.F.I. la lucrările organelor consiliului, A. Grlicikov, membru al Vecei Executive Federale.

Ședința Comitetului Executiv a fost prezidată de M. Leseciko, reprezentantul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Comitetul Executiv a examinat propunerile „Despre măsurile eficiente referitoare la îmbunătățirea activității privind specializarea și cooperarea în producție, în special despre modul de pregătire, perfectare și realizare a specializării și cooperării în producție" și a adoptat recomandări corespunzătoare.

La ședința Comitetului Executiv a fost examinat raportul Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică referitor la măsurile elaborate în țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I. cu privire la crearea și asimilarea producției de îngrășăminte minerale de înaltă calitate, printre care îngrășăminte minerale granulate, și de mijloace chimice pentru protecția plantelor, îndeosebi de noi ierbicide.

Examinînd raportul prezentat de Comisia permanentă C.A.E.R. pentru industria chimică, Comitetul Executiv a dat sarcină Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcții de mașini să elaboreze recomandările corespunzătoare privind specializarea producției de linii tehnologice complete de înaltă productivitate și utilaje pentru producerea îngrășămintelor complexe.

Comitetul Executiv a examinat problema referitoare la dezvoltarea în continuare a colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I. în domeniul informării tehnico-științifice. Colaborarea în acest domeniu se dezvoltă cu succes. Ritmurile rapide de dezvoltare a științei și tehnicii și creșterea volumului materialelor informative fac necesară perfecționarea continuă a colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I. în domeniul informării tehnico-științifice, fapt în legătură cu care se desfășoară o activitate metodică, se elaborează recomandări privind mecanizarea și automatizarea proceselor de informare.

La ședința Comitetului Executiv a fost examinat raportul cu privire la posibilitatea organizării colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul energeticii atomice, prezentat de Comisia permanentă C.A.E.R. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și s-a recomandat țărilor interesate, membre ale C.A.E.R., să dezvolte colaborarea în acest domeniu.

Examinînd rapoartele comisiilor permanente C.A.E.R. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, pentru siderurgie și pentru industria ușoară cu privire la activitatea desfășurată în anul 1966, Comitetul Executiv a relevat că aceste comisii desfășoară o activitate care contribuie la lărgirea colaborării economice și tehnico-științifice a țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul siderurgiei, al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și al industriei ușoare.

Comitetul Executiv a examinat activitatea desfășurată în anul 1966 de comisiile permanente C.A.E.R. pentru siderurgie, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și pentru industria ușoară și a adoptat recomandări corespunzătoare.

Examinarea problemelor în ședința Comitetului Executiv s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și deplină înțelegere reciprocă.

ÎN VIETNAM

AGRESORII FOLOSESC ARME PENTRU UCIDERE ÎN MASĂ

În cursul ultimelor atacuri asupra periferiilor capitalei, aviația americană a utilizat bombe cu aer comprimat. Exemplare ale armelor folosite de americani în Vietnam au fost prezentate de către Comisia R. D. Vietnam pentru cercetarea crimelor comise de imperialiștii americani. Într-o expoziție deschisă la Hanoi au fost adunate mărturii materiale care atestă folosirea în repetate rînduri, împotriva unor centre dens populate, a bombelor incendiare, cu napalm, cu gaze toxice sau cu bile și bombe umplute cu schije. Fotografii și alte documente vorbesc despre efectele acestor arme.

Dang Ai, reprezentant al subcomitetului pentru studierea efectelor antiumane ale armelor americane, a declarat că oamenii de știință din R. D. Vietnam, și specialiștii de peste hotare care s-au documentat la fața locului, au ajuns la concluzia că în prezent S.U.A. au inclus în arsenalul războiului mijloace destinate uciderii în masă, interzise prin legile internaționale. Mă refer — a spus Dang Ai — la gazele toxice, unele recent inventate, la bombele cu magneziu și fosfor.

Subcomitetul nostru — a spus reprezentantul vietnamez — a ajuns la concluzia că S.U.A. experimentează asupra noastră arme necunoscute pînă nu de mult.

Armele din această categorie sînt destinate mutilări oamenilor surprinși pe ogoare sau pe străzi în timpul raidurilor. Un exemplu concludent îl constituie cătunul Liam Lap, asupra căruia au fost aruncate 601 bombe explozive, 230 cu napalm și 7200 mici bombe cu bile. Pentru fiecare colibă de paie au revenit deci nouă bombe explozive și cu napalm.

Adrian IONESCU

Represiunile antidemocratice din Grecia

Tribunalele lucrează fără întrerupere

Ziarele din Roma relevă în corespondențele primite din Atena că regimul militar se află într-o adîncă izolare. El nu este sprijinit nici chiar de grupările politice conservatoare, care manifestă scepticism față de eventualitatea rămînerii îndelungate la putere a actualilor guvernanți ai Greciei.

La Atena are loc în prezent o epurare a ofițerilor din flotă și aviație. „Unica șansă a puciștilor — scrie „Unita" — constă în a primi un sprijin și mai mare din partea americanilor, demonstrînd că junta va sluji cu credință scopurilor N.A.T.O.".

Ziarul „Stampa" relatează că arestarea democraților continuă pe scară largă. În numeroase cazuri cetățenii sînt arestați și aruncați în închisori pe baza unor simple bănuieli. După cum relatează ziarul, tribunalele lucrează fără întrerupere. Ca și pînă acum, unitățile militare sînt în stare de alarmă. Insula Yaros a fost transformată într-un imens lagăr. Arestările nu încetează.

Pe insula Yaros...

O descriere a insulei Yaros spre care au fost și sînt îndreptați deportații politici adversari ai actualului regim de la Atena o aflăm din revista franceză „L'Express":

„La șapte ore de călătorie cu vaporul de la Pireu, lîngă Tinos și Mykonos, există o stîncă triunghiulară de cinci pe zece kilometri. Ploile primăverii au acoperit-o cu un verde mîngîietor. Dar începînd de luna viitoare, soarele va pîrjoli totul. Pe Yaros nu există nici apă, nici cel mai mic drum, nici măcar un cătun de pescari. Nimic altceva decît barăci în care stau îngrămădiți deținuții. În fiecare zi, un vapor aduce apă de băut și hrană.

O dată cu vara, vor interveni căldura toridă, lipsa de igienă".

După cum relatează ziarul italian „Il Giorno", insula a fost părăsită de ciobani, care nu găseau pentru turmele lor nici un fir de iarbă. În ultimul timp — adaugă ziarul — pe insulă a început construcția unor noi barăci și bucătării, ceea ce dezvăluie intenția actualilor guvernanți ai Greciei de a transforma insula într-un loc de detențiune îndelungată.

Carte poștală ilustrată editată de Federația Mondială a Tineretului Democrat în semn de protest față de interzicerea în Grecia a melodiilor compozitorului Teodorakis

„ZORBA" INTERZIS

Mikis Teodorakis, autorul partiturii din filmul „Zorba grecul", devenit celebru în toate continentele, este astăzi hăituit de poliția din țara sa. Activ în cîmpul artelor, ca autor al unor simfonii și altor lucrări muzicale de certă valoare, și deopotrivă pe tărîm social, ca deputat al E.D.A. și conducător al organizației de tineret „Lambrakis", el a reușit să scape de urmărirea poliției după înscăunarea armatei la putere. Punînd de-o parte lira, în momente dramatice pentru poporul său, Teodorakis a intrat în clandestinitate, de unde, cu alți militanți progresiști, cheamă la „rezistență împotriva dictaturii militare". Neputîndu-i găsi urma, noile autorități se răzbună în felul lor: nici o orchestră, nici un ansamblu nu are voie să execute melodia din „Zorba", dansul plin de atîtea frumuseți, ce exprimă setea de viață și optimismul poporului. În Cipru, comandantul forțelor grecești a interzis de asemenea imnul gărzii naționale, compus de Teodorakis.

Unii se prefac a nu ști că arta nu poate fi pusă sub obroc, iar slujitorii ei nu pot fi „interziși".

Partida continuă

LA ÎNCHEIEREA NEGOCIERILOR „RUNDEI KENNEDY"

CORESPONDENȚĂ DIN GENEVA DE LA HORIA LIMAN

În noaptea de luni spre marți, la ora 23,50, Eric Wyndham White, director general al G.A.T.T. (Acordul general asupra tarifelor vamale și comerțului), a anunțat ziariștilor prezenți la vila „Le Bocage" din marginea Genevei, că negocierile „Rundei Kennedy" au dus la o înțelegere de principiu într-o serie de domenii considerate esențiale.

Se știe că termenul final pentru încheierea negocierilor a fost de mai multe ori depășit, punctîndu-se astfel tendințele protecționiste ale marilor puteri industriale. Cel din urmă, fixat pentru miezul nopții de duminică, n-a fost nici el satisfăcut. „Clubul de bridge" — respectiv, „cei patru mari" ai rundei Kennedy (S.U.A., Piața comună, Marea Britanie și Japonia) — a hotărît în consecință să oprească pendula la ora 24, făcînd abstracție de ea pînă în noaptea de luni, cînd timpul a fost din nou urnit, la vila „Le Bocage" — locul negocierilor.

O primă remarcă, acum, cînd runda Kennedy a atins cel dintîi start. În sectorul chimiei, țările Pieței comune și Elveția s-au declarat gata să-și reducă taxele vamale cu 50 la sută, așa cum se prevedea inițial, cu condiția suprimării faimosului American selling price (A.S.P.). După cum se știe, A.S.P. este un obstacol netarifar care constă în a taxa produsele chimice exportate în S.U.A. în raport cu prețul articolului similar de pe piața americană. Astfel, bariera protecționistă se ridică pînă la 170 la sută, constituind o piedică redutabilă în calea exportului european. Negociatorii europeni au insistat tot timpul pentru înlăturarea acestui obstacol netarifar, dar americanii susțin că numai Congresul S.U.A. poate hotărî abolirea lui. În consecință, pînă la dezlegarea șaradei, europenii își vor reduce tarifele în mod necondiționat cu 20 la sută, restul de 30 la sută fiind condiționat de dispariția obstacolului netarifar. S.U.A. reduc taxele, la acest capitol, în mod necondiționat, cu 50 la sută. Așadar, deși cel mai important, acordul nu este încă deplin.

Un capitol mult controversat a fost oțelul. În ultimul moment, Marea Britanie a acceptat să reducă în etape tarifele cu 9 pînă la 5,7 la sută, iar „cei șase" cu 12 pînă la 10 la sută, apoi cu 8 la sută.

Rezultatele cele mai anemice s-au obținut în domeniul agriculturii. Carnea și produsele lactate au fost eliminate din negocieri. Decizia a provocat retragerea de facto din runda Kennedy a Noii Zeelande. Negociatorii au fixat prețul minim al grîului aproximativ cu 17 la sută superior celui prevăzut de precedentul acord internațional. Acordul a fost posibil prin concesii reciproce ale S.U.A. și Pieței comune, ale căror prețuri erau destul de apropiate. Canada și Australia, care au încercat să impună un preț mult mai ridicat, au trebuit să cedeze în cele din urmă. La capitolul destul de important al cerealelor secundare, concurența a rămas deschisă, neputîndu-se obține un acord.

S-a dat o satisfacție „de principiu" țărilor în curs de dezvoltare, creîndu-se un așa-zis „fond de ajutor alimentar pentru cea de a treia lume". La începutul negocierilor, americanii au propus 10 milioane tone cereale anual. A urmat opoziția R.F.G. și a Japoniei, manifestată multă vreme. În cele din urmă s-a fixat un volum de 4,5 milioane tone metrice, corespunzător propunerii făcute de guvernul francez și însușită de țările Pieței comune.

Este greu în momentul de față să se facă o apreciere de valoare asupra acordului intervenit luni noaptea. Cele mai multe detalii nu sînt cunoscute și urmează să fie supuse unor complicate formalități de ordin juridic și constituțional. Se poate spune totuși că, în ansamblu negocierile Kennedy, chiar dacă nu au atins obiectivul propus de fostul președinte al S.U.A., constituie o înțelegere convenabilă pentru țările industrializate occidentale. În ceea ce privește țările în curs de dezvoltare, ele nu au prea multe motive de satisfacție. Este semnificativ, de pildă, că țările participante la tratative au convenit fără prea mari dificultăți la un acord cu privire la prețul grîului, dar au ignorat cu desăvîrșire o întreagă serie de produse tropicale, care, după cum se știe, constituie, în numeroase cazuri, singura sursă de export a țărilor în curs de dezvoltare.

După cum am spus, cei 53 membri ai G.A.T.T. au ajuns la un acord de principiu. Traducerea lui în practică implică alte confruntări, chiar dacă mai puțin spectaculoase.

agențiile de presă transmit:

În ultimele zile, la granița dintre Siria și Izrael tensiunea a crescut brusc. Potrivit agenției France Presse, „niciodată de la 13 noiembrie 1966 (data atacării satului iordanian Samoa de către forțele izraeliene) tensiunea n-a fost atît de gravă la frontierele Izraelului cu țările arabe". Guvernul sirian — transmite Associated Press — a adresat luni o notă Consiliului de Securitate în care acuză Izraelul că pregătește o agresiune împotriva Siriei. La rîndul său, guvernul izraelian s-a întrunit într-o ședință extraordinară.

Vizita delegației militare române în R. P. Polonă. Continuîndu-și vizita de prietenie în R. P. Polonă, delegația militară română, condusă de general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, a sosit la 15 mai la Mieszkowice. În cursul zilei delegația a depus o coroană de flori la cimitirul Armatei 1-a poloneze din Siekierki și a vizitat muzeul acestei armate, precum și Muzeul genistului. Oaspeții au plecat apoi spre Szczecin, unde au vizitat sfatul popular al orașului și o unitate mecanizată. La 16 mai, delegația a vizitat un regiment de aviație. Oaspeților le-a fost prezentată o demonstrație de zbor. În continuarea vizitei, delegația a plecat spre Gdansk.

La Sofia continuă lucrările celui de-al 6-lea Congres al Frontului Patriei din R. P. Bulgaria. Congresul a fost salutat de conducătorul delegației române, tovarășul Nicolae Tăbîrcă, membru supleant al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Ploiești, și de conducătorii altor delegații de peste hotare.

O declarație de protest a M.A.E. al R. P. Chineze. După cum anunță agenția China Nouă, Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a înmînat însărcinatului cu afaceri al Marii Britanii la Pekin o declarație conținînd un protest împotriva persecuțiilor la care sînt supuși cetățenii chinezi de către autoritățile britanice din Hong Kong. Declarația exprimă solidaritatea și sprijinul poporului chinez față de compatrioții din Hong Kong.

Al VI-lea Congres al cooperativelor sătești din Ungaria și-a început lucrările. Din țara noastră participă o delegație condusă de I. Popa, vicepreședinte al Centrocoop.

Mao Tze-dun a primit delegația guvernamentală congoleză. Mao Tze-dun, președintele C.C. al P.C. Chinez, a primit marți pe membrii unei delegații guvernamentale a Republicii Congo (Brazzaville).

Cancelarul Austriei l-a primit pe ambasadorul României. La 16 mai cancelarul federal al Austriei, J. Klaus, a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, Gheorghe Pele, la cererea acestuia. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Bursa din New York a trecut luni prin noi „frisoane". Cursul acțiunilor companiilor industriale a scăzut cu 7,62 de puncte. Scăderile au afectat peste 800 de companii industriale, printre care „General Electric Company", „United Aircraft Corporation", „Union Carbid Corporation" etc.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii